ΕΤΟΣ Ε'. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 17 ΙΟΥΛΙΟΥ 1910 ΑΡΙΘ. 224

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ ΕΡΑΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΝ

ΕΞ ΤΗΛΕΒΟΛΑ

ΒΡΟΝΤΟΦΩΝΟΥΝΤΑ

ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Οἱ φιλοπάτριδες νέοι οἱ ἀποφοιτήσαντες κατὰ τὸ διαρρεῦσαν σχολικὸν ἔτος τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου συνοδευόμενοι ὑπὸ διακεκριμένου δημοσιογράφου καὶ ἐνθουσιώδους ποιητοῦ διατρέχουσιν ἀπὸ ἑβδομάδος ἤδη τὴν Κύπρον καλοῦντες τοὺς Ἕλληνας ταύτης κατοίκους εἰς ὄρανον ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῶν στρατιωτικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους δυνάμεων. Οὗτος ὅ,τι ἐπεβάλλετο ὅπως γένηται ὑπὲρ τοῦ ἔθνους πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τῶν ἐξαχόντων ἀνδρῶν τῆς νήσου ἀπόσης ἐπιτελεῖται μετὰ πατριωτικῆς ζέσεως ὑπὸ φιλοπατρίδων ἐφῆβων ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ὁποίων δὲν εἰσῆλθον εἰσέτι τὰ μικρόβια τῆς νάρκης, τῆς ρηστώνης καὶ τῆς ἀδιαφορίας, ἀλλ' ἀνυπάρχει ἀκάματος δραστηριότης μετὰ πατριωτικοῦ μένους ἀκαθέκτου καὶ φλογεροῦ· ἐν τῇ ἐθνικῇ τούτων συνειδήσει αἱ περιστάσεις αἱ κρισιμώταται ὑφ' ἃς εὑρίσκεται ὁ Ἑλληνισμὸς, ἀναξιοπαθῶν ὑπὸ νόθου καὶ ὑποκριτικῆς φιλοπατρίας μαινομένων αὐτὸ τοῦτο πολιτικῶν ἀντιπάλων, παρήγαγον τὴν δέουσαν ἐντύπωσιν καὶ τὴν ὁρμὴν πρὸς πρᾶξιν εὐγενεστάτην καὶ ἐθνωφελῆ.

Τῆς σχολῆς ὁ σπόρος δὲν ἔρριφθη εἰς καρδίας ἀγόνους ἀλλ' εἰς ἔδαφος μεστὸν θρεπτικῶν στοιχείων ὑφ' ὧν ἐνισχυθεῖς ἤνθησε καὶ δαψιλῶς ἐκαρποφόρησεν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν αἵτινες σήμερον κατ' ἐξοχὴν ἐπικαλοῦνται τῶν Ἑλλήνων τὴν ἀρωγὴν καὶ ἀντίληψιν.

Ποίαν ἄρά γε ἀπάντησιν θέλομεν δώσει οἱ ἄνδρες ἡμεῖς εἰς τὴν ἔκκλησιν τοῦ ὁμίλου τῶν νεαρῶν διδασκάλων ὑπὲρ τῆς πρώτης Κυπριακῆς πυροβολαρχίας καὶ πῶς θέλομεν ἀνταποκριθῆ εἰς τῆς ταλαιπωρουμένης πατρίδος τὴν σεμνὴν φωνήν; Ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως πειθαρχοῦντες εἰς τὰς ὑφηλὰς ἐπιταγὰς τοῦ κοινοῦ τοῦ ἔθνους συμφέροντος ὀφείλομεν ὅπως ἐπιδείξωμεν σχετικὴν γενναιοδωρίαν προσπαθοῦντες ὅπως κατὰ τὸ δυνατὸν φανῶμεν ἀντάξιοι τῶν περιστάσεων.

Ἡ ἀόριστος καὶ γενικὴ τοῦ καθήκοντος ἰδέα προσδιορίζεται ἑκάστοτε καὶ λαμβάνει εἰδικὴν ἐφαρμογὴν εἰς τὰς ἀναφαινομένας περιστάσεις, ὅσῳ δὲ αὗται τυγχάνουσι δυσχερέστεραι τοσούτῳ ἐκεῖνο ἀποβαίνει ἐπιτακτικώτερον ὑποδεικνύον ὡρισμένην κατεύθυνσιν εἰς τὴν θέλησιν ἐκείνων οἵτινες ἔχουσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς εὐγενοῦς προσωνυμίας τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὰς διαφόρους αὐτοῦ σχέσεις. Ἂς μὴ προβάλωμεν ἄρα μαμφιμοιροῦντες τὰς αἰωνίους προφάσεις τῆς ἀνεχείας καὶ τῶν τοιούτων αἵτινες, ἂν δι' ἄλλα ζητήματα δύνανται ὁπωσδήποτε νὰ ἦνε δεδικαιολογημέναι, περὶ τῶν ἐθνικῶν τοιούτων προβαλλόμεναι ἀποτελοῦσι πρᾶξιν ἐθνικῶς ἐπιμεμπτον καὶ δύναμαι νὰ εἴπω ἐγκληματικὴν κατὰ τῆς ἐπικαλουμένης τὴν εἰσφορὰν πατρίδος.

Πρέπει ὑπὸ πάντων, πολιτῶν καὶ ἀγροτῶν, ἐμπόρων ἢ γεωργῶν, ἐπιστημόνων ἢ χειρωνάκτων, νὰ κατανοηθῇ ὅτι οἱ τυχὸν δυσμενεῖς οἰκονομικοὶ ὅροι ὑφ' οὓς διατελεῖ τις δὲν ἀποτελοῦσι, προκειμένου περὶ ἐθνικοῦ καθήκοντος, ἀπαχρῶσαν δικαιολογίαν· τὸ χρονικὸν στάδιον ὅπερ ἤδη διανύει ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπαιτεῖ θυσίαν οὐχὶ ἐκ τῶν περισσευμάτων ἡμῶν ἀλλὰ συμβολὴν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ὑποχρεώσεων γενναίαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων. Μήπως, ὅταν ἡ ζωὴ προσφιλῶν καὶ πολυτίμων ὑπάρξεων διατελῇ δι' ἀσθένειαν ἐν κινδύνῳ, ἀναλογιζόμεθα ἐὰν ἀπαιτουμένη πρὸς διάσωσιν αὐτῆς δαπάνη εὑρίσκεται εἰς ἀναλογίαν πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ἡμῶν δυνάμεις καὶ οὐτω μόνον καὶ τότε μόνον διαθέτομεν τὸ ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσόν;

Πῶς ἤδη θέλει εὑρεθῇ ἀλγθινὸς Ἕλλην ἐν διστογμῷ ἂν πρέπῃ νὰ καταβάλῃ γενναίως ἀπέναντι τῆς κινδυνευούσης τῆς λατρευτῆς ἡμῶν ἁπάντων Μητρὸς ζωῆς καὶ πρὸς πραγμάτωσιν τῶν τιμαλφεστάτων τοῦ ἔθνους ἰδεωδῶν; Τῆς Ἑλλάδος ἡ τρισχιλιετὴς ἔνδοξος καὶ ἀειστέφανος διὰ μέσου τῶν αἰώνων ζωὴ πρέπει νὰ συντηρηθῇ μετ' ἀμειώτου αἴγλης διὰ ποσῆς θυσίας τῶν ἀπανταχοῦ τέκνων αὐτῆς, ἅτινα ὡς ὕψιστον τοῦ βίου ἰδεῶδες δέον νὰ τάσσωσι τῆς πατρίδος τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν. Ἀπέναντι τοιούτου εὐρυτάτου καθήκοντος μικρὰ χρηματικὴ προσφορὰ εἶνέ τι καὶ τοῦ ἐλαχίστου μικρότερον, ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις, ἐξ ὅσων ὀφείλει τις νὰ καταθέσῃ πρὸ τοῦ σεπτοῦ τῆς πατρίδος βωμοῦ.

Ἐν καταλλήλῳ στιγμῇ ἡ ἤρεμος καὶ εἰρηνικὴ πλὴν εὔανδρος Κύπρος θὰ ποστείλῃ βεβαίως ἐπὶ τοῦ τιμητικοῦ τοῦ πολέμου πεδίου, ὡς καὶ ἄλλοτε, τἀλκιμώτερα καὶ θαρραλεώτερα τῶν τέκνων αὐτῆς, ὑπερασπιστὰς εὐψύχους καὶ προμάχους κρατεροὺς, τοῦ κινδυνεύοντος νὰ βεβηλωθῇ ὑπὸ ἀνοσίων ἐχθρῶν ἱεροῦ τῆς ἐλευθέρας πατρίδος ἐδάφους. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ἐνδείκνυται ἐπαιγόντως ὅπως διενεργηθῶσι καὶ ἀποσταλῶσι χρηματικοὶ ἔρανοι ὅσῳ τὸ δυνατὸν γενναιότεροι πρὸς ἀπόκτησιν τῶν μέσων ἐκείνων ἐξ ὧν ἀτυχῶς καὶ μόνων σήμερον ἐξαρτᾶται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς τοῦ πολέμου ἡ ἔκβασις, ἀποκλεισθείσης κατὰ μέγιστον μέρος τῆς προσωπικῆς ἰσχύος καὶ ἀνδρείας αἵτινες ἄλλοτε παρεῖχον τὰς δάφνας ἀνεξαρτήτως τῶν ὑλικῶν παρασκευῶν. Οἱ Ἕλληνες τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Κύπρου ἐκ τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ εὑρίσκονται ἀναμφισβητήτως ὑπὸ τὰς εὐνοϊκωτέρας συνθήκας καὶ ὀφείλουσιν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τμῆμα νὰ τείνωσι πλουσιοπάροχον τὴν χεῖρα πρὸς τὰ ὑπὲρ τῆς στρατιωτικῆς τοῦ ἔθνους παρασκευῆς ταμεῖα προσπαθοῦντες ὅπως φανῶσιν ἀντάξιοι καὶ μὴ ὑστερήσωσι τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὁμαιμόνων ἀδελφῶν οἵτινες, πλήρως ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀληθοῦς πολίτου. Κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡμεῖς, διότι ἀφ' ἑτοῦ κατέλιπε τὴν νῆσον ὁ ἔνθους ποιητὴς Ματσούκας ἐξ ἀμερμνησίας ἐνόχου οὐδὲν ἄξιον λόγου ἀποστείλαμεν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν ποσὸν πλὴν τῶν ὑπὸ τῆς μαθητικῆς νεότητος Λευκωσίας ἀποσταλέντων ἐκ τῶν ἐθνικῶν καλάνδων χρημάτων.

Δίαν εὐδοιώνως διὰ τὸ μέλλον τῆς ξενοκρατουμένης ἰδιαιτέρας πατρίδος μαθηταὶ καὶ πάλιν μόλις καταλιπόντες τὰ σχολικὰ ἕδρανα συνηγωνίσθησαν ζωηρότερον τῶν ἄλλων ἀντιχοῦσαν εἰς τοὺς μυχοὺς τῆς πατριωτικῆς αὐτῶν καρδίας τοῦ ἐθνικοῦ καθήκοντος τὴν φωνὴν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναπαύσεως ἐκ τῆς ὑπερκοπώσεως τῆς προερχομένης ἐκ τῶν ἐξετάσεων ἀνέλαβον ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν ὀδοιπορικὸν σάκκον ἐπιχειροῦντες εὐγενεστάτην καὶ τιμητικωτάτην δι' ἑαυτοὺς πορείαν ὑπὲρ ἀγορᾶς τηλεβόλων ἅτινα ἡμέραν τινὰ θὰ ἐξερευγῶνται θανάσιμον κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκδικητικὸν πῦρ. Ποῖος θὰ μείνῃ ψυχρὸς πρὸ τῆς θέας τοῦ ὀψίφρονος ὁμίλου τῶν διδασκάλων καὶ ποῖος θὰ ἔχῃ τὴν αἰσχρὰν πολιτικῶς καὶ ἐπονείδιστον φιλαργυρίαν ὅπως ἀρνηθῇ τὸν ὀβολὸν αὐτοῦ εἰς «τὸν δίσκον τῆς πατρίδος τὸν βαρὺ κ' ἀκτινοβόλον» κατὰ τὴν ἔκφασιν τοῦ ἐνθουσιώδους Κυπρίου ποιητοῦ; Πρέπει καλῶς νὰ κατανοηθῇ ὑπὸ πάντων ὅτι τοῦ πολίτου ἡ τιμὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὰ βάρη τοῦ ἔθνους εἰς ὁ ἔλαχε νἀνήκῃ καὶ ὅτι πᾶσα τυχὸν ἄρνησις ἄμεσος ἢ ἔμμεσος, πᾶσα ὑπεκφυγὴ ἢ καθυστέρησις ἀπὸ τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως συνεπάγονται διαγραφὴν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς τάξεως ἣν συνέδη νὰ κατέχῃ.

Ἂν δὲ τὰ ἄτομα ὀφείλωσι νὰ ἐπιδείξωσιν σχετικὴν ἐλευθεριότητα καὶ γενναιοδωρίαν ὑπὲρ τῆς πρώτης Κυπριακῆς πυροβολαρχίας, ἀσυγκρίτως πλειοτέραν πρέπει νὰ δείξωσι τὰ κοινοτικὰ καθιδρύματα οἷα τυγχάνουσιν οἱ σύλλογοι, τὰ ταμιευτήρια, οἱ ναοὶ, αἱ μοναί. Κατ' ἐξοχὴν ταῦτα πρέπει νἀναγράψωσι τὰ μεγαλήτερα κονδύλια ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν πατριωτικῶν συνδρομῶν διότι διὰ ταῦτα θὰ ἦνε ὀλιγώτερον ἐπαισθητὴ πᾶσα δαπάνη. Πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου αἱ τράπεζαι πρῶται προσφέρουσι γενναῖα ποσὰ προκειμένου περὶ συλλογῆς ἐράνων τὸ αὐτὸ δὲ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ παρ' ἡμῖν, κατ' ἀντλογίαν βεβαίως τῶν πόρων τῶν ταμιευτηρίων ἡμῶν, προεξάρχοντος τοῦ ταμιευτηρίου τῆς πρωτευούσης. Οἱ ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὰ συμβούλια τῶν μονῶν θὰ γνωρίζωσι καλῶς, ὑποθέτομεν, ὅτι σκοπὸς τῶν ἱερῶν καθιδρυμάτων ὧν προΐστανται δὲν εἶνε ὁ πλουτισμὸς καθ' ἑαυτὸν, ὁποῖον εἶνε τὸ κοῦφον ὄνειρον καὶ ὁ ἄσκοπος πόθος τῶν φιλαργύρων, ἀλλ' ὅτι πᾶσα προσπάθεια πρὸς αὔξησιν τῆς περιουσίας αὐτῶν δέον νὰ τείνῃ κυρίως εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου καλοῦ. Βεβαίως πρέπει νὰ λαμβάνεται μέριμνα πρὸς εὐπρεπῆ διακόσμησιν τῶν ναῶν, πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ ἀπαιτουμένου προσωπικοῦ, διατροφὴν τῶν μοναχῶν καὶ τὰ τοιαῦτα· δὲν εἶνε ὅμως ποσῶς ὀρθὸν νὰ καταλαμβάνωνται οἱ διευθύνοντες δημόσια καταστήματα ὑπὸ ταμιευτικοῦ πάθους παρακωλύοντος πᾶσαν γενναίαν συνεισφορὰν ὑπὲρ ὑψηλῶν καὶ εὐγενῶν σκοπῶν.

Ἐκ τῶν προσόδων λοιπὸν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν μονῶν τρέφομεν τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα ὅτι διατεθῇ παρὰ τῶν ἐφορευόντων ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς πυροβολαρχίας στρατιωτικὸν χρηματικὸν ποσόν· προχωροῦντες ἔτι πλέον λέγομεν ὅτι θὰ ἐνομίζομεν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα, μέλλουσαν νἀνταμειφθῇ πολλαπλασίως, ἂν καὶ μέρος τῶν μὴ ἀναγκαίων πολυτίμων ταύτης κοσμημάτων παρείχετο κατὰ τὰς δεινοτάτας ταύτας περιστάσεις ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν τοῦ Ἔθνους ταμείων. Γνωρίζομεν καλῶς ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς ἐκκλησίας καὶ μονὰς κατ' ἐξοχὴν, λίθοι πολύτιμοι μεγίστης ἀξίας οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ὑποστηριχθῇ σεβαρῶς ὅτι εἶνε ἀναγκαῖοι ἀπολύτως ἐκεῖ ἔνθα εἶνε ἐναποτεθειμένοι· δὲν θὰ ἦτο ἄρά γε λαμπρότατον μέσον οἰκονομικῆς τοῦ ἔθνους ἐνισχύσεως ἂν οἱ πολῖται ἐκεῖνοι λίθοι ἐξεποιοῦντο ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς πυροβολαρχίας ὅπως κατασῇ δυνατὴ ἡ ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἀγορὰ καὶ ἀποστολὴ αὐτῆς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν; Χωρὶς νἀποτελῇ τὸ τοιοῦτο οὐδεμίαν ἀσέβειαν πρὸς τὴν ἱερότητα τῶν ἀντικειμένων ἅτινα διὰ τῶν λίθων ἐκείνων κοσμοῦνται, ἐλπίζεται εὐεργεσίαν σωσιώδη καὶ θετικὴν διὰ τὴν ὑπὸ τοσούτων ὑποχρεώσεων βαρυνομένην ἐλευθέραν Πατρίδα.

Ἄλλως τε ἡ διὰ τοιούτου τρόπου ἀρωγὴ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν πατρίδα δὲν θὰ εἶναι πρωτοφανὴς καθόσον πλέον ἢ ἅπαξ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολυταράχου ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου ἐογμειώθη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἱστορίᾳ τοιαύτη πρᾶξις· διατί νὰ μὴ λάβωμεν μαθήματα ἐκ τῆς Ἱστορίας ἡμῶν ὅταν ἡ ὀρθότης τούτων εἶναι προφανὴς ἡ δὲ ὠφέλεια ὠσιώδης καὶ ἀναμφισβήτητος; Ἡ ἱστορία γενικῶς εἶναι ταμεῖον σοφίας καὶ πηγὴ διδαγμάτων ἀένναος ἀφ' ἧς δυνάμεθα διηνεκῶς νἀντλῶμεν ἔπως γνωρίζωμεν ἑκάστοτε τὸ πρακτέον καὶ ἀποσεβῶμεν ἀφ' ἡμῶν τοὺς κινδύνους καὶ τὰς βλάβας. Ἡ Ἑλληνικὴ δὲ τοιαύτη βεβαιοῖ ὅτι τῆς Ἑλλάδος τὰ τέκνα οὐδέποτε ὑπεχώρησαν πρὸ τοῦ ὄγκου τῶν ἀπαιτουμένων θυσιῶν ὁσῳδήποτε μέγας καὶ ἂν ὑπῆρξεν οὗτος, ἀλλ' ἔρασταὶ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς ὑπῆρξαν πρόφρονες τῶν παραγγελμάτων αὐτῆς ἐκτελεσταί.

Πᾶς ἄρα Κύπριος Ἕλλην ἐφόσον ζωηρῶς ἐπιθυμεῖ νὰ διακηρύττῃ τὴν ἀναφαίνῃ ἑαυτοῦ ἑλληνικότητα, ἐπὶ τοσοῦτον προθύμως ὀφείλει νὰ συμβάλῃ ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς πυροβολαρχίας ἐγγραφόμενος γενναίως ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ἀνοιχθείσῃ «πατριωτικῇ βίβλῳ». Ἡ βίβλος αὕτη θὰποτελῇ διηνεκὲς ἀψευδὲς μνημεῖον τῆς Κυπριακῆς φιλοπατρίας ἥτις καὶ ἤδη ἐπιμωμένη θὰ ἐξαρθῇ δεόντως ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Πανελληνίου ἐπιδεικνυμένη τὸν ἄδιον τούτου ἔπαινον διὰ τὴν κραταίωσιν τοῦ ἡμετέρου πυροβολικοῦ. Τὰ ἐξ τηλεβόλα ἅτινα θὰ συγκροτήσωσι τὴν πρώτην Κυπριακὴν πυροβολαρχίαν θὰ βροντοφωνῶσι διὰ τῶν κρότων των τὸν ἐθνικὸν τῆς ὡραίας ἡμῶν νήσου χαρακτῆρα καὶ θὰ διαλαλῶσιν ἐνώπιον φίλων καὶ ἐχθρῶν τὰ εὐγενῆ ἰδανικὰ ἅτινα πληροῦσι πᾶσαν Κυπριακὴν καρδίαν.

ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟ Υ' ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤ. ΧΩΡΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟ Υ' ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Δ.'

Ἡ κοινοβουλευτικὴ αὐτὴ ἀδιαφορία ἦνε ὁμολογουμένως λίαν ἐπιζήμιος. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν ἐνασκεῖται οὕτω ὁ ἀπαιτούμενος ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν κανονίζεται πολλάκις ἀφ' ἑτέρου καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἐλλειμμάτων.

Καὶ γενικῶς δύναται νὰ εἴπῃ τις, ὅτι οἱ Εὐρωπαϊκοὶ προϋπολογισμοὶ παρουσιάζουν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐλλείμματα. Ἴσως τοῦτο συμβαίνει πολὺ ὀλιγώτερον ἐν Ἀγγλίᾳ παρὰ ἐν Γαλλίᾳ, ὡς γεγονὸς ὅμως ἐν τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς προϋπολογισμοῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν ἀναγραφομένων πιστώσεων τὸ ποσὸν ἦνε ἀνεπαρκές, τῶν πραγματικῶν δαπανῶν ἀνερχομένων πολλάκις εἰς λίαν ἀξιοσέβαστον ποσὸν ὑπὲρ τὰς ὑπολογισθείσας τοιαύτας, ἢ καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἀναγράφεται ὅτι θέλει προκύψει ἔλλειμμα.

Ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὴν περίοδον τὴν ἀπὸ τοῦ 1849—1903 ἐπαρουσίασαν περίσσευμα 33 προϋπολογισμοί, 19 δὲ ἐτῶν τὰ ἔξοδα εἶχον ὑπερβῆ τὰ ἔσοδα, προκύψαντος οὕτω ἐλλείμματος. Ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1840 μέχρι τοῦ 1868 περίοδον τετράκις μόνον παρουσιάσθησαν περισσεύματα, δηλαδὴ κατὰ τὸ 1855 περίσσευμα 394.056 125 φρ. κατὰ τὸ 1858 12 ἑκατομ. τὸ 1865, 21 ἑκατομ. καὶ τῷ 1868 19 359.000 φρ. κατὰ τὰ 24 δὲ ἄλλα ἔτη σημειοῦνται ἐλλείμματα καὶ μάλιστα μεγάλα, οἷον 129.228.000 φρ. τῷ 1840, 257 ἑκατομ. τῷ 1847, 214.625.000 φρ. τῷ 1849, 281.838.000 φρ. τῷ 1856 κ. λ. Τὰ ἔτη 1872, 1873 καὶ 1874 παρουσίασαν ἔλλειμμα 81.917.000 φρ., τὸ 1882 δὲ ἔλλειμμα 47 ἑκατομ.

Ἐν Ἑλλάδι τὸ ἀπὸ τοῦ 1835—1900 ποσὸν τῶν ἐλλειμμάτων ἀνήρχετο περὶ τὰ 70 περίπου ἑκατομ. δρχμ., ἀφαιρουμένων τῶν ἑκάστοτε παρουσιασθέντων περισσευμάτων.

Ἀπὸ τοῦ 1865 αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι παρουσιάζουν, ἀκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περισσεύματα. Τῷ 1879—1880 τὸ περίσσευμα ἦτο 65.883.009 δολλάρια ἤτοι πλέον τῶν 330 ἑκατομ. φρ., τῷ 1880—1881 ἀνῆλθε εἰς 100.060.490 δολλρ. ἤτοι ἡμίου δισεκατομ. φρ., τῷ 1881—1882 δὲ ἦτο 720.000.000 φρ. Ἀπὸ τοῦ 1894—1899 σημειοῦνται ἐλλείμματα, τὰ ὁποῖα ὅμως κατόπιν διαδέχονται περισσεύματα, ὧν τὸ σύνολον κατὰ τὰ ἔτη 1990—1903 ἀνήρχετο εἰς 302.000.000 δολλάρια ἤτοι 1.550.000.000 φρ. Διατίθενται δὲ τὰ περισσεύματα ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τὸ δημόσιον χρέος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸ ὁποῖον κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν παρουσιάζει συνεχῆ σχεδὸν ἐλάττωσιν. Τῷ 1904 τὸ δημόσιον χρέος τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν ὑπελογίζετο εἰς 4.737.325,000 φρ., τῆς Ἰταλίας 13,101.113.000 τῆς Αὐστρουγγαρίας 14.280.521.000 φρ., τῆς Ἀγγλίας 20,037.240.000 φρ., καὶ τῆς Γαλλίας 30.563.619.000 φρ., Τῆς Πορτογαλλίας τὸ δημόσιον χρέος ἦνε τὸ πάντων βαρύτατον. Κατὰ τὸν Navarro Reverter ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον Πορτογάλλον 794 φράγκα.

Ἦνε δὲ ἡ συνεχὴς σχεδὸν αὔξησις τοῦ δημοσίου χρέους τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν εἰς ἐκ τῶν διαφόρων λόγων, οἵτινες ἐπέφεραν τὴν ἀπὸ πολλῶν δεκάδων ἐτῶν παρατηρουμένην συνεχῆ καὶ καταπληκτικὴν ὄντος αὔξησιν τῶν δημοσίων δαπανῶν.

Περὶ τῆς αὐξήσεως ταύτης τῶν Εὐρωπαϊκῶν προϋπολογισμῶν, ὧν τὸ σύνολον τῷ 1786 ὑπελογίζετο εἰς 2.500.000.000 φρ.. (ἐνῷ τότε τῆς Γαλλίας μόνον ἦνε 4 δισεκατομμύρια φρ., νῦν δὲ ἦνε ὑπερδεκαπλασίως ἀνώτερον,) θὰ ὁμιλήσωμεν ἐν ἐκτάσει ἀμέσως κατωτέρω.

Ἐξετάζων τις τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα καὶ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ 20οῦ αἰῶνος μέχρι σήμερον, θέλει ὄντως ἐκπλαγῆ παρατηρῶν τὴν συνεχῆ καὶ μεγάλην, σταθερὰν καὶ ἐπικίνδυνον πολλάκις αὔξησιν τῶν δημοσίων δαπανῶν. Καὶ ἀνευρίσκει τις τὴν καταπληκτικὴν πράγματι ταύτην αὔξησιν τῶν δημοσίων δαπανῶν εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ἑλλάδος τῷ 1840 ἦτο 10 ἑκατομ. δρχ. μόνον, τῷ 1862 ὑπερδεκαπλασιάσθη ἔχων ἔσοδα 24. 996.762 δρχ. ἔξοδα 24.785.797, ἐξ ὧν δι' ἔξοδα τῶν 7 ὑπουργείων 16.844. 932 καὶ διὰ δημόσιον χρέος 1,3 0.000 δρχ. τῷ 1882, δηλαδὴ μετὰ 20 ἔτη, ἀνεγράφοντο ἐν τῷ Ἑλληνικῷ προϋπολογισμῷ ἔξοδα 80.436.000 δρχ., ἐξ ὧν διὰ τὰ 7 ὑπουργεῖα δρχ. 43.000.000, δηλ. ποσὸν ὑπερτριπλάσιον τοῦ ὅλου προϋπολογισμοῦ τοῦ 1840. Τῷ 1898 ἐσημειοῦντο δι' ἔξοδα 101.988.000 μετὰ μίαν δὲ δωδεκαετίαν ηὐξήθησαν ταῦτα κατὰ 40%, ἀνερχομένου τοῦ ἄνευ σχεδὸν συζητήσεως ψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1910 εἰς 142 ἑκατομ. δραχμῶν, δηλαδὴ εἰς ποσὸν δεκατετραπλασίως ἀνώτερον τοῦ πρὸ 70 ἐτῶν.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Γαλ-

ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ ΕΡΑΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΝ

λίας παρουσιάζει τὴν ἑξῆς αὔξησιν κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους:

Ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ'
τῷ 1785 ἦτο 610.000.000 φρ.
Ἐπὶ Ναπολέοντος Α'
τῷ 1815 ἦτο 931.000.000 φρ.
Ἐπὶ Καρόλου Ι'
τῷ 1830 ἦτο 1.095.000.000 »
Ἐπὶ Λουδοβίκου Φιλίππου
τῷ 1848 ἦτο 1.77[illegible].000.000 »
Ἐπὶ Ναπολέοντος Γ'
τῷ 1869 ἦτο 1.904.000.000 »
Ἐπὶ δημοκρατίας
τῷ 1875 ἦτο 2.945.034.736 »
τῷ 1861 » 3.612.581.000 »
τῷ 1909 » 4.005.244.676 »

δηλαδὴ ἂν θελήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν τοὺς ἐντὸς τῶν τελευταίων ἑκατὸν ἐτῶν προϋπολογισμοὺς τῆς Ἀγγλίας θὰ εὑρεθῶμεν πρὸ τῶν ἑξῆς ἀριθμῶν:

Ὁ προϋπολογισμὸς δαπανῶν
τῷ 1817 ἦτο £ 58.726.341
» 1859 » » 64.082.872
» 1868 » » 72.972.816
» 1878 » » 82.403 000
» 1884 » » 89.000.000
» 1894 » » 94.000.000
» 1898-1899 » » 114.253.572
» 1909 » » 152.869.000

Τὸ Βέλγιον παρουσιάζει τὴν ἑξῆς αὔξησιν δημοσίων δαπανῶν, ἐπταπλασιασθεισῶν σχεδὸν ἐντὸς ἑβδομήκοντα πέντε ἐτῶν:

Ὁ προϋπολογισμὸς
τοῦ 1835 ἦτο 87.104.000 φρ.
» 1855 » 146.926.000 »
» 1865 » 18[illegible].000.000 »
» 1875 » 256.000.000 »
» 1890 » 417.893.000 »
» 1909 » 574.158.000 »

Τῆς δὲ Ἑλβετίας χώρας ἐπίσης οὐδετέρας, οἱ προϋπολογισμοὶ παρουσιάζουν ἐντὸς τῆς τελευταίας τριακονταπενταετίας τὴν κάτωθι αὔξησιν:

τῷ 1875 ἦτο 43.235.000 φρ.
» 1880 » δαπάν. 58.067 000 »
» 1895 » » 76.402.000 »
» 1903 » » 112.000.000 »
» 1908 » » 148.000.000 »

Ἤτοι ὁ Ἑλβετικὸς προϋπολογισμὸς ἐντὸς τριακονταετίας ὑπερεπτιπλασιάσθη.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν ἐδώκαμεν ἀναμφιβόλως μίαν ἰδέαν περὶ τῆς κατὰ τὰς τελευταίας ἰδίως δεκαετηρίδας παρατηρουμένης μεγάλης αὐξήσεως τῶν δημοσίων δαπανῶν. Θὰ ἦτο ἴσως ἀναγκαῖον ν' ἀναφέρωμεν τοὺς κυριωτέρους λόγους, οἵτινες θεωροῦνται ὡς προκαλοῦντες τὴν σταθερὰν ταύτην αὔξησιν τῶν δημοσίων προϋπολογισμῶν.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΡΚΙΔΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΝ

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

ΕΝ ΒΑΡΩΣΙΟΙΣ

Τῇ π. Σαββάτῳ διὰ τῆς μεταμεσημβρινῆς ἁμαξοστοιχίας ἀπερχόμενος ὁ ὑπὲρ τῆς πρώτης κυπριακῆς πυροβολαρχίας διδασκαλικὸς ὅμιλος ἐξεκίνησεν ἐν στρατιωτικῇ παρατάξει ἐκ τοῦ Ἀνακτορίου «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» καὶ ἐπὶ κεφαλῆς ἔχων τὴν Ἑλληνικὴν Φιλαρμονικὴν «Ἀπόλλων» παρήλασε διὰ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ καὶ ἐν βήματι στρατιωτικῷ πρὸς ὡραῖον ἐμβατήριον μετέβη εἰς τὸν σιδηρόδρομον. Εἷς ἐκ τοῦ ὁμίλου, ὁ ἀρρενωπότερος, προηγούμενος ἔφερεν ἐπ' ὤμου ὁμοίωμα ὁρειβατικοῦ νεωτάτου πυροβόλου, ὡς ἔμβλημα τοῦ πατριωτικωτάτου σκοποῦ τῆς περιοδείας.

Κατὰ τοὺς διαφόρους σταθμοὺς καὶ στάσεις ἡ Φιλαρμονικὴ ἐπαιάνιζε διάφορα ἐμβατήρια προκαλοῦσα τὴν συρροὴν πολλῶν ἐκ τῶν παρακειμένων συνοικισμῶν καὶ ἀγρῶν καὶ προαγγέλλουσα τὴν διαδοχικὴν ἐπίσκεψιν πρὸς συλλογὴν ἐθνικῶν ἐράνων.

Ἡ ἁμαξοστοιχία κατέφθασεν εἰς Βαρώσια περὶ τὴν 6 μ.μ. καὶ ἐν τῷ σταθμῷ εἶχε συρρεύσει μέγα πλῆθος κόσμου τῶν φιλοτίμων καὶ φιλογενῶν Βαρωσιωτῶν, ὁ Δήμαρχος Βαρωσίων κ. Λουκᾶς Γεωργίου, ὁ βουλευτὴς Ἀμμοχώστου—Λάρνακος κ. Λούης Εὐ. Λουΐζου, ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἐπιστήμονες καὶ ἄλλοι ἔγκριτοι πολῖται. Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ ἐν ἐπιβλητικῇ διαθλιόσει ὁ ὅμιλος ὡδηγήθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Λέσχην καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου ἐνθουσιωδέστατα καὶ εὐφραδέστατα προσεφώνησε τὸν περιοδεύοντα ὅμιλον ὁ δικηγόρος κ. Μιλτιάδης Α. Σιακαλλῆς διὰ τῆς ἀκολούθου προσφωνήσεως:

Εὐγενεῖς τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς ἰδέας στρατιῶται,

Ἡ πόλις τοῦ Ἐδουάρδου μας ἐθνικῶς ἐπευφραινομένη καὶ χαρᾶς ἀποδεχομένη ὁρμᾶς, ἀπευθύνει ὑμῖν δι' ἐμοῦ τὸ «καλῶς ἤλθατε».

Τιμὴ μεγάλη καὶ δόξα ἀνήκει ὑμῖν οἵτινες ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐθνικῶν δοκιμασιῶν ἐξ διέρχεται σώματος ὁ Ἑλληνισμὸς ἔρχεσθε ὡς πανήγυρις ἄγγελοι καὶ ἀναστηρασαι τῶν ἐθνικῶν μας ἀνείρων, συνεχίζοντες τὸ ἔαρμα τοῦ Τυρταίου καὶ τοῦ Ρήγα.

Ἀς ἴδωσιν ἐκείνοι οἵτινες λέγουσιν ὅτι διακόπτει ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἱστορία καὶ ἐξ μάθωσι νὰ περφέρωσι μετὰ μείζονος σεβασμοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Ἕλληνος ὁ ἀποῖος μεθ' ἅλης τὰς συμφορὰς ἐξ πάντοτε ἐθνεύμασιν, οὐδέποτε ἐκοιμήθη χωρὶς νὰ ἀνεγερθῇ μεγάλην καὶ ἔνδοξον Πατρίδα, τῆς ἀποίας τὰ ὅρια ἀνεγείρισι ἐν τῇ ἐθνικῇ του ἱστορίᾳ καὶ οὐδέποτε θὰ παύσῃ ἀγαζόμενος χάριν αὐτῆς τῆς ἰδέας μὴ ἀποθαρρυνόμενος ἀλλὰ καρτερῶν καὶ ἐπιμένων πίστιν ἀκόμη πίστιν ἵνα ἀνεγερθῇ ἰσχυρότερος καὶ ὁρμητικώτερος.

Τὸ ἔργον ὑμῶν νὰ ἀποῖον ὁλογοῦσιν αἱ ψυχαὶ τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων καὶ ἐθνομάρτυρων τῆς ἐλευθερίας μαρτύρων καὶ σύμπασα τὸ Ἑλληνικόν, ἰδιαιτέρως ἐπικροτεῖ σύμπασα ἡ Κύπρος, ἡ δὲ πόλις τοῦ Εὐαγόρου σεμνύνεται διότι εἰς αὐτὴν ἔλαχεν ὁ εὐγενὴς κλῆρος, νὰ ὑποδεχθῇ πρώτη ὑμᾶς, περιοδεύοντας πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν Δ'. Κυπρ. πυροβολαρχίαν, συμμετέχουσα τὸ κατ' αὐτὴν εἰς τὴν πολεμικὴν παρασκευὴν τῆς ὅλης Πατρίδος.

Τέκνα μιᾶς μεγάλης καὶ ἀδιαιρέτου Πατρίδος ἐργασθῶμεν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ συναισφέροντες ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν ὑπὲρ αὐτῆς διότι οὕτω μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐορτάσωμεν ἡμέραν τινὰ ἡνωμένοι καὶ ἐλεύθεροι καὶ ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ αὐτῇ ἂς ἀναφωνήσωμεν:

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος Ζήτω!
Ἡ Παναλλήνιος ἕνωσις Ζήτω!
Οἱ ἐργάται τῆς ἐθνικῆς ἰδέας Ζήτωσαν!

Τὸν εὐφραδῆ ρήτορα διέκοπτον παταγώδη χειροκροτήματα τοῦ πλήθους.

Ἀντιφωνῶν ἐξ ὀνόματος τοῦ διδασκαλικοῦ ὁμίλου ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος ηὐχαρίστησε θερμότατα τὸν προσφωνήσαντα καὶ τὴν πόλιν, τὸν κ. Δήμαρχον καὶ τὸν πολιτικὸν ἡγέτην τῆς Ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου καὶ ἅπασαν τὴν φιλόξενον καὶ φιλόπατριν κοινότητα, ἐξαιρετικὸν ἐπιδεικνυμένην, ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ πατριωτικοῦ σκοποῦ καὶ τελείως ἐκτιμήσασαν δλην τὴν ἐθνικὴν σημασίαν αὐτοῦ. Ἐξέρρε τὸ γεγονὸς ὅτι πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν τὴν πρωτοβουλίαν ἔσχον ἀπόφοιτοι τοῦ Π. Διδασκαλείου διδάσκαλοι, ἐκεῖνοι ἐφ' ὧν ὀφείλει ὁ τόπος καὶ ἡ ὅλη πατρὶς νὰ στηρίζῃ πάσας τὰς χρηστὰς καὶ ὡραίας ἐλπίδας, καὶ σημειοῦται οὕτω νέα περίοδος πατριωτικῆς ἐργασίας πολλὰ τὰ ἀγαθὰ καὶ μεγάλα ὑπισχνουμενη εἰς τὸ πιπρῶς δοκιμαζόμενον καὶ χειμαζόμενον γένος ἡμῶν.

Ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ διδασκαλικοῦ ὁμίλου εἰς Βαρώσια ἡ πόλις ἐσημαιοστολίσθη καὶ προσέλαβεν ὄψιν καὶ κίνησιν πανηγυρικήν, αἱ ὁδοὶ ἐπληρώθησαν κόσμου καὶ οἱ ἐξῶστα ἐκοσμοῦντο ὑπὸ παντὸς ὅ,τι ὑπάρχει ἐν αὐτῇ. Μετὰ τὸ δεῖπνον ἡ Φιλαρμονικὴ ἐπαιάνισε μέχρι τῆς ἑνδεκάτης ὥρας ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς «Ακροπόλεως» ἐξωθι τῆς πόλεως καὶ τῶν κυβερνητικῶν γραφείων καὶ τῆς Ὀθ. Τραπέζης. Ἡ πόλις πᾶσα συνέρρευσεν ἐκεῖ καὶ ἀπετελέσθη μοναδικὴ συνάθροισις, διότι καὶ ἡ πλατεία πᾶσα ἐπληρώθη κόσμου καὶ ἡ λεωφόρος κατεπλημμυρεῖτο ὑπὸ πλήθους περιπατητῶν. Ἡ Φιλαρμονικὴ κατεκήλησε καὶ ἐνεθουσίασε τὴν πόλιν ἅπασαν παιανίζουσα Ἑλληνικὰς δημώδεις συνθέσεις καὶ ἐκλεκτὰς Εὐρωπαϊκὰς καὶ κατεχειροκροτεῖτο πάνυ δικαίως ὑπὸ τοῦ φαιδροῦ καὶ ἐνθουσιῶντος πλήθους Ὁ καιρὸς συμμετέχων καὶ αὐτὸς τῆς γενικῆς φαιδρότητος καὶ χαρᾶς μετεστρέφη ἀπὸ ὑγροῦ καὶ θερμοῦ εἰς ξηρὸν καὶ δροσερὸν ζέφυρον φέρων μετὰ τοῦ διδασκαλικοῦ ὁμίλου τὸν χαιρετισμὸν τῆς κυπριακῆς πρωτευούσης πρὸς τὴν πανηγυρίζουσαν πόλιν.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἔληξε τὸ πρῶτον τῆς πανηγύρεως στάδιον καὶ ὁ κόσμος ἀπεχώρει βραδέως ὡσεὶ μὴ θέλων ν' ἀπομακρυνθῇ καὶ ἀποβάλῃ τὰς ὡραίας καὶ τερπνὰς ἐντυπώσεις του.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τῇ πιστύῃ Κυριακῇ εἶχεν ὁρισθῇ ἡ τέλεσις ἐθνικοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν ἐθνομαρτύρων τῆς Κύπρου καὶ πρὸς παρασκευὴν τῆς σεμνῆς τελετῆς λίαν ἀξιεπαίνως εἰργάσθη ἡ ἐπιτροπεία τοῦ Ἱ. ναοῦ τοῦ Ἅγ. Νικολάου ἧς πρόεδρος τυγχάνει ὁ κ. Λουκᾶς Γεωργίου. Κατάμεστος κόσμου ἐγένετο ὁ ναὸς ἀπὸ τοῦ ὄρθρου καὶ τὸ πλῆθος ἐπυκνοῦτο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Ὁ διδασκαλικὸς ὅμιλος περιέβαλε τὸ κενοτάφιον καὶ τὰ μέλη τῆς Φιλαρμονικῆς. Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ τὴν μεγάλην ἐξοδον ὁ ἱεροδιάκονος ἐδεήθη ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου Α'. τοῦ Διαδόχου μετὰ τῆς Πριγκιπίσσης Σοφίας, παντὸς τοῦ Παλατίου καὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Γένους ἡμῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἐγένετο ἡ μνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν ἐθνομαρτύρων τῆς Κύπρου, ἐκφωνηθέντων τῶν ὀνομάτων τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ καὶ τῶν συμμαρτυρησάντων αὐτῷ ἀρχιερέων, ἡγουμένων καὶ ἄλλων κατωτέρων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὅσων ἡ μνήμη τῶν ὀνομάτων ἔχει περισωθῇ εἰς ἡμᾶς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς σεμνῆς καὶ μετὰ μεγαλοπρεπείας πενθίμου τελετῆς ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος εἶπεν ἐπιμνημόσυνον λόγον ἐν ᾧ ἐξῆρε τὴν μεγάλην ἠθικὴν καὶ ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν σημασίαν τοῦ μαρτυρίου καὶ τῶν διωγμῶν οὓς ὑπέμεινον οἱ ἀνώτατοι ἐκκλησιαστικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ἄρχοντες, δι' ὧν στενοὶ πάντοτε καθίστανται ἄρρηκτοι ἤδη οἱ δεσμοὶ διὰ τοῦ κοινοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ αἵματος μετάτων λοιπῶν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ κορυφῶν. Παρέβαλε τὴν θρησκευτικὴν πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν ἣν ἐγνώρισαν πρῶτον ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία καὶ ἡ χριστιανικὴ θρησκεία καὶ κατέδειξεν ὅτι ἀδύνατον ἄνευ τῶν ἐλευθεριῶν τούτων νὰ ἐκπληρώσῃ ἡ ἀνθρωπότης τὸν προορισμὸν αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς Οἱ ἐθνομάρτυρες διὰ ταῦτα τῆς Κύπρου καὶ τοῦ ὅλου ἐξεγερθέντος ἑλληνισμοῦ ἄξιοι τιμῆς καὶ δόξης ἐγένοντο ὑπὲρ τοὺς μάρτυρας τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς καὶ τὸ τελούμενον μνημόσυνον ἀποτελεῖ καθῆκον ἐπιτακτικὸν διὰ πάσας τὰς γενεὰς αἵτινες παραδειγματιζόμεναι θὰ ἀγωνίζονται μετὰ τῆς αὐτῆς ἐθελουσίας καὶ αὐταπαρνήσεως πρὸς δόξαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος, τοῦ πρώτου καὶ καλλίστου ἐν ἀνθρώποις ἱδρύματος.

Ὁ ρήτωρ ἀνέπεμψε δέησιν πρὸς τὸν ἐσταυρωμένον Λυτρωτὴν, ὅστις παρὰ πᾶν ἔθνος τοὺς Ἕλληνας ἠγάπησε καὶ ηὔξατο ἵνα σκέπῃ τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθοδοξίαν ἀναγνωρίζων ἐν αὐτῇ τὴν γνησιωτάτην καὶ ἀμώμητον θεματοφύλακα τῆς τε θείας διδασκαλίας αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλοφυΐας, ν' ἀποκαταστήσῃ δὲ τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν κυρίαν καὶ δέσποιναν τῆς πατρίδος ἐκείνης ἧς διὰ τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ρομφαίας διέγραψαν τὰ ὅρια ἰσαπόστολοι αὐτοκράτορες.

Τὸ βαθέως συγκεκινημένον ἐκκλησίασμα βαθύτερον συνεκίνησε καὶ συνήρπασεν εἶτα ὁ πατριωτικὸς ποιητὴς κ. Ἰ. Περδίος ἀπαγγείλας τὸ ἐπὶ τοῖς ἀποκαλυπτηρίοις τοῦ μνημείου τοῦ ἀειμνήστου ἐθνομάρτυρος Κυπριανοῦ καὶ τῶν συμμαρτυρησάντων αὐτῷ, ποίημά του, ἐκάλυψε δὲ δι' ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων τὸ πέρας αὐτοῦ.

ΗΜΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ

Μετὰ τὴν ἐν τῷ ναῷ βαθεῖαν κατάνυξιν τὸ παμπληθὲς ἐκκλησίασμα ἐξεχύθη ἀνὰ τὴν πόλιν ἀποκομίζον ὑψηλὰ καὶ ὡραῖα συναισθήματα, ἅτινα πάντα Κύπριον καθίστανον ὑπερήφανον, συνειδότα ὅτι ἡ ἰδαιτέρα αὐτοῦ πατρὶς ἀχώριστος ἐσαεὶ παραμείνασα ἀπὸ τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ ὑψηλὰς καὶ μεγάλας παρέσχε θυσίας εἰς τὸν κοινὸν τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Πίστεως βωμόν.

Περὶ τὴν δείλην ἡ πόλις προσέλαβεν ὄψιν πανηγυρικήν. Ἡ Φιλαρμονικὴ θὰ ἐπαιάνιζεν ἐν τῇ παραλίᾳ, ἣν πάνυ προσφυῶς διὰ τὸ ὑπέροχον φυσικὸν κάλλος καὶ ἐξ ἐθνικοῦ ἐγωϊσμοῦ τῶν φιλοπατρίδων κατοίκων ἀποκαλοῦσι «Φάληρον». Ἅπασα ἡ παραλία ἐνωρὶς ἤδη κατεκλύσθη ὑπὸ κόσμου πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἡ πανηγυρικὴ ὄψις τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης κινήσεως ὑπερέβαλε καὶ αὐτὴν τὴν τῆς πανηγύρεως τοῦ κατακλυσμοῦ. Ἡ Φιλαρμονικὴ ἐπὶ τοῦ προβλῆτος ἐπαιάνισεν ἀπὸ τῆς 6—8½ μ.μ. ἧς ἡ ἁρμονία θαυμασίως προσηρμόζετο εἰς τὸν φλοῖσβον τῶν ἐλαφρῶν κυμάτων ἐπὶ τῆς ἀμμώδους παραλίας. Τὸ πλῆθος τῶν περιπατητῶν ἐγένετο τοσοῦτον ὥστε ἀπέβη ἀδύνατος ἡ κυκλοφορία καὶ οἱ καφεπῶλαι ἠδυνάτουν νὰ ἐργασθῶσιν ἐν μέσῳ τοῦ συνωστισμοῦ.

Ἡ χαρὰ ἡ ἀπὸ ὑψηλῶν καὶ ὡραίων συναισθημάτων καὶ σκέψεων καὶ οὐχὶ ἀπὸ κοινῶν καὶ συνήθων ἑορτῶν ἐμπνεομένη ἀντεκαλᾶτο ἐπὶ τῶν προσώπων ἁπάντων ἡ ὅλη δὲ συρροὴ εἶχε προσλάβει σεμνὴν καὶ κοσμίαν ὄψιν, ἣν μόνον κοινωνίαι ἐν ὑψηλῇ πολιτισμοῦ βαθμίδι παρέχουσιν. Ἐν ὅλῳ τῷ συνωστισμῷ ἐκείνῳ καὶ δι' ὅλου τοῦ χρόνου οὐδεμία ἠκούσθη παραφωνία, οὐδὲ καὶ τὸ ἐλάχιστον συνέβη ὅπερ καὶ σμικρὸν νὰ ταράξῃ τὴν ὡραίαν πανήγυριν. Σεμνὴ πανταχοῦ καὶ εὔχαρις φαιδρότης ἐπεκράτησε.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Προοίμιον μοναδικῆς διὰ τὴν πόλιν ταύτην πανηγύρεως; ἦτο ἡ παρὰ τὸ γραφικὸν Φάληρον κατάπυκνος καὶ φαιδρὰ συρροὴ ἥτις ἅμα τῇ εἰσχωρήσει τῆς Φιλαρμονικῆς ἐπανέρρευσεν εἰς τὴν πόλιν, διότι ἅπαντες οἱ κάτοικοι παντὸς φύλου, κοινωνικῆς τάξεως καὶ ἡλικίας παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν κυρίαν πατριωτικὴν ἑορτὴν τῆς ἑσπέρας. Πάντες οἱ ἐπιστήμανες καὶ ἄλλοι θερμουργοὶ πολῖται τῶν Βαρωσίων εἶχον ἐργασθῇ μετὰ ζήλου, ἀλλ' ὁ ζῆλος πάντων τῶν πολιτῶν ἐξεδηλώθη ζωηρότατα, ὅτε πολὺ πρὸ τῆς ὡρισμένης ὥρας τὸ προσωρινὸν περίφραγμα, ὅπερ ἀνέτως εἶχε περιλάβει τοὺς θεατὰς τῆς προηγηθείσης παραστάσεως ὑπὸ ὁμίλου μαθητριῶν καὶ μαθητῶν τῆς «Ἀντιγόνης», ἐδέησε ν' ἀρθῇ διότι ἡ συρροὴ ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν καὶ ἡ πόλις ἅπασα καὶ ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων ἐνοριῶν εἶχε συρρεύσει ἐκεῖ. Ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος πρὸ τῆς πλημμύρας ἐκείνης ἐποιήσατο ἔκκλησιν εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ ἐλατήρια ἅτινα συνήγαγον ἐκεῖ τοσοῦτον πρωτοφανὲς πλῆθος καὶ ἐζήτησεν ὅπως τὰ καθίσματα παραχωρηθῶσιν εἰς τὰς οἰκογενείας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, οἱ νεώτεροι δὲ τηρῶσι τὴν τάξιν, διότι τὰ καθίσματα πάντων σχεδὸν τῶν καφενείων, καὶ τῶν λεσχῶν τῆς πόλεως εἶχον διατεθῇ. «Ἀμ' ἔπος ἀμ' ἔργον» ἐν τῇ πλημμύρᾳ ἐκείνῃ ἀποκατέστη τελεία γαλήνη, μοναδικὴ τάξις καὶ εὐκοσμία διαρκέσασα δι' ὅλης τῆς ἑσπερίδος μέχρι τῆς 1ης μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥρας.

Τῇ 9.30' μ. μ. ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος πορέρχεται τὸ βῆμα ὑπὸ τὰ παταγώδη καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα πλήθους, ὅπερ χάνεται εἰς τὰς σκιὰς τῶν δένδρων τοῦ παρακειμένου δημοσίου κήπου Ὁ ρήτωρ χαιρετίζει οἰκειότατα τὴν πόλιν τῶν Βαρωσίων ἧς τυγχάνει παλαιὸς φίλος καὶ γνώριμος, εὐχαριστεῖ ἐγκαρδίως καὶ συγχαίρει πάντας ἐπὶ τῇ πατριωτικῇ θέρμῃ μεθ' ἧς ἀπεδέξαντο τὴν ἰδέαν τῆς ἀγορᾶς τῆς Α'. Κυπριακῆς Πυροβολαρχίας μεθ' ὃ ἐπελάβετο τοῦ θέματος τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ «Ἡ ἀρχαία καὶ νέα Ἑλλὰς· παλαιαὶ καὶ νέαι παρανοήσεις τῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεως καὶ προόδου τοῦ Ἑλληνισμοῦ». Μεγάλη, λέγει, ἐπεκράτησε πλάνη παρὰ ξένοις καὶ παρ' ἔλλησι, τοῖς λογίοις μάλιστα τούτων, καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κ)πόλεως, ὅτε τὸ ἔθνος ἐγκατελείφθη εἰς ἑαυτὸ ἔρημον καὶ τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἀπελθόντων εἰς τὴν ἑσπερίαν, καὶ ὧν στρατιωτικῶν ἀρχόντων του καὶ ἄλλων προκρίτων ζητησάντων ἀσφάλειαν ἐν τῇ ξένῃ. Τὸ ἔθνος ἐβυθίσθη διὰ τοῦτο ἐν ψηλαφητῷ ζόφῳ ἁμαθίας καὶ ἡ Ἐκκλησία του μόνη διετήρησεν ἀναλαμπήν τινα τῆς προτέρας θαμβωτῆς αἴγλης αὐτῆς, ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν ἀνεφαίνοντο ἐν αὐτῇ κληρικοὶ ἀναμιμνήσκοντες τὴν παλαιτέραν δόξαν καὶ λαμπρότητα τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ τοῦ ἄμβωνος αὐτῆς.

Ἐντούτοις οὐ μόνον ὁ ξένος κόσμος ἀλλὰ καὶ τοῦ γένους οἱ λόγιοι καὶ ἐν τῇ ξένῃ παραμένοντες ὑπέλαβον αὐτὸ νεκρὸν καὶ ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν ἐλπίδα καὶ προσδοκίαν ἐθνικῆς ἀνεγέρσεως. Δὲν ἀναγνώριζον ἐν τῷ προσώπῳ τῶν κλεφτῶν πρῶτον καὶ τῶν ἁρματωλῶν ὕστερον τοὺς μέλλοντας ἐλευθερωτὰς τοῦ Γένους, καὶ μόνον εἰ. ἄγγλος, ὁ λογαγὸς Νάπιερ, σταλεὶς παρὰ τῆς Ἑπτανησιακῆς Ἁρμοστείας πρὸς τὸν Ἀλῆ πασᾶ Τεπελενλῆν ἵνα παράσχῃ ὁδηγίας πρὸς τὴν μελετωμένην κατὰ τοῦ κυριάρχου Σουλτάνου ἐπανάστασιν, ἐγνώρισεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοὺς ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ αἱμοχαροῦς ἀλβανοῦ Σατράπου Σουλιώτας καὶ ἄλλους Ἕλληνας ὁπλαρχηγοὺς τὸν Ἀνδρούτσον, τὸν Καραισκάκη κλπ. καὶ ἤκουσεν, ὡς γράφει ἐν τῷ ἡμερολογίῳ, ὑπὸ τὰ λάσια στέρνα των παλλομένας τὰς καρδίας αὐτῶν παλμοὺς θερμοὺς καὶ ἀκατασχέτους ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως. Τῷ ἔλεγον ἐμπιπτευτικῶς ὅτι ὑπηρετοῦσιν ὑπὸ τὸν Ἀλῆ πασᾶν ἵνα ἀποφύγωσι τὸν ὄλεθρον καὶ παρασκευασθῶσιν ἐπαρκῶς τὸν μέγαν καραδοκοῦντες ἀγῶνα.

Ἑτέρα πλάνη πολλὰ παρασχοῦσα εἰς τὸ ἔθνος πράγματα ἦτο ὅτι καὶ οἱ ὑπὸ φιλοπατρίας Ἕλληνες λόγιοι πρὸς τὸν φωτισμὸν τοῦ Γένους καὶ τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησίν του ἐργαζόμενοι, ἐπίστευον ὅτι τοῦτο θὰ κατωρθοῦτο μόνον διὰ τῆς ἀναβιώσεως παρὰ τῷ δουλεύοντι Ἑλληνισμῷ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἀποκλειστικῆς μελέτης τῶν κλασσικῶν μόνων συγγραφέων. Ἐργασία οὐ μόνον ἄγονος ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιος, διότι αὕτη ἀπεξένωσε τὰς πρώτας διδασκαλίας ἀπὸ τοῦ πολλοῦ πλήθους τοῦ ἔθνους, καὶ παρ' αὐτῷ ὁ διδάσκαλος ἀκατάληπτος καὶ ἀκατανόητος εἴτε ἐπεσπᾶτο τὴν ἀδιαφορίαν εἴτε τὴν περιφρόνησιν καὶ τὴν χλεύην. Ἕνεκα τῆς παρανοήσεως ταύτης ἡ διδασκαλικὴ σοφία παρέμεινεν ἄγονος ἐν τῷ ἐθνικῷ ἀγρῷ καὶ οἱ νέοι λόγιοι διετέλεσαν ἐπὶ πολὺ ξένοι πρὸς τὸ δουλεῦον Γένος, οὕτινος οὔτε τοὺς μυχίους πόθους οὔτε τὰ μεγάλα ἰδανικὰ ἠσθάνοντο. Ἐκ τούτων προῆλθε καὶ παράδοξος κατ' ἐπίφασιν, φυσικὴ δ' ὅμως ἐκ τῶν περιστάσεων ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ πολλοῦ ἔθνους καὶ τῶν λογίων αὐτοῦ. Τὸ ἔθνος περιείπε μετὰ στοργῆς καὶ ἐθνικῆς καυχήσεως τὰς μεγάλος παραδόσεις οὐχὶ τοῦ κλασσικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅστις εἶχεν ἀποθάνει ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει, ἐν τοῖς συγγράμμασι μόνον καὶ ἐν τοῖς μνημείοις περισωζόμενος, ἀλλὰ τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Βυζαντίου, ἧς ἄνευ οὔτε ὁ νεώτερος Ἑλληνισμὸς θὰ ὑπῆρχεν οὔτε δεσμός τις μετὰ τοῦ πρώτου.

Διὰ ταῦτα οἱ λογιώτατοι καὶ πάλαι καὶ σήμερον ἔτι ὑστεροῦσι πολὺ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶν. Ἐκεῖνοι ἀποβλέπουσι μόνον εἰς τὴν κλασσικὴν Ἑλλάδα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σπάρτης περιφρονοῦντες καὶ χλευάζοντες τὸ Βυζάντιον, διότι δὲν παρήγαγε καὶ τοῦτο Ὁμήρους, Θουκυδίδας, Αἰσχύλους, Σοφοκλέας, Εὐριπίδας, Δημοσθένας κ.ἄ., ὡσεὶ τὰ ἔθνη ἐν τῇ δεννάῳ ἐξελίξει αὐτῶν ὡμοίαζον πρὸς μεταξοσκώληκας, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς στερεοτύπους καὶ ἀναλλοιώτους μεταμορφώσεις, καὶ οὐχὶ ὄντα πνευματικὰ ἐν ἀδιαλείπτῳ προόδῳ καὶ ἀναπτύξει ἐξελισσόμενα καὶ μηδέποτε ἢ πανεργόμενα ἐπὶ τὰ ἴχνη αὐτῶν ἀλλὰ χωροῦντα ἀτρέπτως ἐπὶ τὰ πρόσω. Οἱ κλασικισταί, οἱ μάτην πειρώμενοι νὰ ἐπαναφέρωσι τὸ ἔθνος πρὸς τὰ ὀπίσω ἐπιχειροῦσιν ὅπως τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ στρέψωσι πρὸς τὰς πηγάς του καὶ τοῦτου δυσχερέστερον ἔτι. Τὸ ἔθνος ἀγνοεῖ τὸν Θεμιστοκλέα καὶ τὸν Λεωνίδαν ἢ ἁπλῶς θαυμάζει αὐτούς, ἀλλὰ ποθεῖ καὶ ὀνειροπολεῖ διαπύρως νὰ ἐπανίδῃ ἀναβιοῦντα τὸν μαρμαρωμέν

πονομικάς δυσχερείας καθ' ὧν πάντοτε μὲν παλαίει ἡ ξενοκρατουμένη αὕτη καὶ ἀναξιοπαθοῦσα νῆσος, μάλιστα δὲ σήμερον ὑπὸ τὰς γνωστὰς περιστάσεις, καὶ ἰδία ἡ πόλις Βαρωσίων. Ἐντοῦτοις αἱ ἐθνικαὶ ἀνάγκαι εἶναι τοσοῦτον ἐπιτακτικαὶ ὥστε ζητεῖται πάντων ἡ συνδρομὴ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ περισσεύματος ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐλλείμματος αὐτῶν. Ζητεῖται τὸ ἥμισυ τοῦ ἄρτου ὅπερ θὰ προσφέρητε εἰς τὰ τέκνα ὑμῶν ζητεῖται ἡ περιστολὴ τῶν ἀπολύτως χρειωδῶν, ζητεῖται ἡ στέρησις πάσης εὐημερίας καὶ ἀπολαύσεως χάριν τῶν ὑπερτάτων ἀναγκῶν τῆς πατρίδος. Νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών!

Ἡ Κοινότης τῶν Βαρωσίων ἀντιπεκρίθη πληρέστατα εἰς τὴν πρόκλησιν ταύτην, καὶ τὸ Παγκύπριον καὶ τὸ Πανελλήνιον θὰ ἔχῃ νὰ θαυμάσῃ τὴν ἐθελοθυσίαν καὶ αὐταπάρνησιν κατὰ τὴν συλλογὴν τῶν ἐράνων, θὰ θεωρήσωμεν δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς εὐτυχεῖς ἂν δυνηθῶμεν ν' ἀποδώσωμεν καὶ ἀμυδρᾶς ὅσα εἴδομεν καὶ ἠσθάνθημεν. Ἐστέχει ἡμᾶς ἔτι βαθεῖα συγκίνησις ἐξ ἧς πολλαὶ θὰ παρέλθωσιν ἡμέραι ἵνα συνέλθωμεν ἐὰν μὴ διηνεκεῖς τοιαῦται κατὰ τὴν περιοδείαν ἡμῶν στειρεύσωσι τὰ δάκρυά μας καὶ διαρρήξωσι τὴν σφοδρῶς ἐκάστοτε πάλλουσαν καρδίαν μας.

Ο Περιοδεύων

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝΤΟΣ ΔΙΔ. ΟΜΙΛΟΥ
ΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΩΝ ΒΑΡΩΣΙΩΝ

Φίλτατοι πολῖται τῶν Βαρωσίων,

Γνωρίζετε πάντες πόσον ὑψηλαὶ καὶ ἀραῖαι, πόσον ἐνθουσιώδεις καὶ φαιδραὶ ὑπῆρξαν αἱ ἡμέραι, ἃς διήλθομεν ἐν μέσῳ ὑμῶν ἐπὶ ὑψίστῳ καὶ ἱερωτάτῳ σκοπῷ.

Ἀγνοοῦμεν ποῖα συναισθήματα ἀπεκομίσατε ὑμεῖς ἐκ τῆς δράσεως ἡμῶν, ἀλλ' ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν νὰ διερμηνεύσωμεν διὰ λέξεων τὰς βαθυτάτας συγκινήσεις ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων ἐγένοντο οἱ πατριωτικοὶ ἔραι οἱ ἀπὸ τοῦ μεγάρου τῶν εὐπόρων μέχρι τῆς καλύβης τοῦ ἐργάτου καὶ τῆς διαρρεούσης λέμβου πτωχοῦ ἁλιέως.

Δι' ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, καὶ εἰς πάσας τὰς ἡλικίας, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν τῷ οἴκῳ καὶ πανταχοῦ εἴδομεν καταλύζοντα τὴν πόλιν ἡμῶν τὸν ἀγνότατον καὶ θεσπεσιώτατον ἔρωτα πρὸς τὴν δοκιμαζομένην ἀλλ' ἔνδοξον καὶ μεγάλην ἐν αὐταπαρνήσει καὶ ἐθελοθυσίᾳ πατρίδα ἡμῶν.

Εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος ἐθέσατε τὸ χρυσίον οἱ εὔποροι, καὶ βιοπαλαισταὶ τὸ προϊὸν τῶν ἡμερομισθίων ὑμῶν, οἱ μὴ ἔχοντες ἐδανείσθητε καὶ οἱ στειρούμενοι ὑπεδλήθητε εἰς πλείονας στερήσεις ἵνα εἰσφέρητε ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς πυροβολαρχίας.

Πῶς εἶνε δυνατον νὰ μὴ μεγαλουργήσῃ ἔθνος οὗτινος αἱ μητέρες, αἱ θυγατέρες, αὐτὰ τὰ κοράσια κατέθηκαν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς δοκιμαζομένης Πατρίδος τὰ κοσμήματα αὐτῶν, αὐτὰ τὰ ἐργόχειρά των καὶ ὅ,τι ἔχουσι πρὸς καλλωπισμόν, παρ' ᾧ οἰκογενειαι προσφέρουσι τιμαλφῆ οἰκογενειακὰ κειμήλια, ἅτινα θὰ ἦσαν ἄγκυρα σωτηρίας ἐν ἐπικειμένῃ καὶ ἀπειλητικῇ δυστυχίᾳ; Καὶ ταῦτα πράττουσιν αἱ θυγατέρες τῆς νέας Σαλαμῖνος, ἐν ᾧ οὔτε ὁ Σκιπίων ἐπεφάνη πρὸ τῶν τειχῶν, οὔτε ὁ Ἀννίβας ἀπειλῶν τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα.

Αἱ Σπαρτιάτιδες λοιπὸν δὲν ἀπέλιπον τὴν Ἑλλὰν. φυλὴν καὶ αἱ Σουλιώτιδες δὲν ἀπέθανον πᾶσαι ἐν τῷ χορῷ τοῦ Ζαλόγγου.

Ἂς τρέμωσιν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν τὴν νέαν ἐθνικὴν ἐξέγερσιν. Ἡ πατριωτικὴ φλὸξ εὐγενεστάτης φυλῆς θὰ κατακαύσῃ αὐτούς.

Μετὰ φλογερᾶς πατριωτικῆς πίστεως ἀπερχόμεθα ἀφ' ὑμῶν φωτεινὴν ἐν τῷ δρόμῳ ἡμῶν προφέροντες δᾶδα τὴν φλόγα τοῦ πατριωτισμοῦ σας.

Ἔρρωσθε καὶ χαίρετε πᾶσαι καὶ πάντες οἱ Βαρωσιῶται,

Ο ΠΕΡΙΟΔΕΥΩΝ «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ».

Ἐν Βαρωσίοις τῇ 16 Ἰουλίου 1910.

ΕΥΓΕ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΒΑΡΩΣΙΟΥΣ

Ἀνέκφραστος εἶναι ἡ συγκίνησις ἡμῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἱερωτάτου σκοποῦ τοῦ φιλοπάτριδος ὁμίλου τοῦ περιοδεύοντος ὑπὲρ τῆς Α' Κυπρ. Πυροβολαρχίας ὑπερβᾶσαν τὰ ὁρια πάσης αἰσιοδοξίας. Ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων τῆς πόλεως Βαρωσίων ἐξαρθέντων εἰς τὸ ὕψος τῶν εὐγενῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἰδανικῶν συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην διὸ ἡ Μεγάλη Πατρὶς εὐγνωμοσύνης καὶ στοργῆς ἀρρήτου βλέμμα στρέφει πρὸς τὰ γενναιόδωρα αὐτῆς τέκνα. Τιμὴ καὶ ἔπαινος ἀΐδιος εἰς τοὺς φιλοπάτριδας Βαρωσίους ἐγκαινίσαντας τὸ ἐθνωφελέστατον ἔργον κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν τελικὴν τούτου αὐόδωσιν πρὸς κραταίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πυροβολικοῦ. Τιμὴ πρὸς τούτοις καὶ δόξα εἰς τὰ ἐνθουσιώδη μέλη τοῦ ὁμίλου καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτοὺς ἀκαταπονήτως ἐνεργοῦντας ὑπὲρ τῆς στρατιωτικῆς τοῦ ἔθνους παρασκευῆς.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΛΑΝΗ
ΑΓΓΛΟΥΔΙΚΑΣΤΟΥ

Κύριε Συντάκτα,

Ὁ ἔντιμος Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου Ἀμμοχώστου κ. Μακίσκη τῇ π. Δευτέρᾳ μετὰ κατόθεσιν τοῦ μάρτυρος κ. Κυριάκου Δημητρίου πρῴην δασονόμου ἐπί τινος ἐπιδίκου ὑποθέσεως ἔσχε τὴν ἀτυχῆ ἔμπνευσιν νὰ ἐρωτήσῃ αὐτὸν εἰρωνικῶς οὕτω:

—*ΠΡΟΕΔΡ. Ἐπῆγες καὶ σὺ εἰς τὸ θέατρον διὰ τὴν Κυπριακὴν πυροβολαρχίαν;*

—*ΜΑΡΤ. Ὄχι, διότι ἀπουσίαζα*

—*ΠΡΟΕΔΡ. Θὰ πληρώσῃς καὶ σὺ διὰ τὴν Κυπριακὴν πυροβολαρχίαν;*

—*ΜΑΡΤ. Ὄχι, διότι εἶμαι πτωχός.*

—*ΠΡΟΕΔΡ. Καλὰ κάμνεις! Τί σᾶς μέλλει ἐσᾶς ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν;*

—*ΜΑΡΤ.* . . . . . .

Πόσον μεγάλη καὶ ἀσύγγνωστος εἶνε ἡ πλάνη τοῦ Βρεττανοῦ Δικαστοῦ κτέδειξεν οὐ μόνον ἡ πρωτοφανὴς συρροὴ τῶν Ἑλληνικωτάτων κατοίκων Βαρωσίων εἰς τὴν πανηγυρικὴν παράστασιν, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀθρόοι καὶ μεγάλοι ἔρανοι αὐτῶν.

Ὅπερ δὲ ἀξιοθαύμαστον καὶ προκαλοῦν ρίγος ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκινήσεως εἶνε, ὅτι παρὰ τοὺς γενναίους ἔρανους τῶν πατέρων καὶ τῶν συζύγων αἱ θυγατέρες καὶ αἱ σύζυγοι προσφέρουσι πολύτιμα κοσμήματα καὶ χειροτεχνήματα.

Ὑψηλὴ καὶ ἐπιβάλλουσα ἀπάντησις εἰς τοὺς ἀγνοουμένους ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν ἀδιάρρηκτον ἑνότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ τοῦ αἵματος, τῆς πίστεως, τῆς ἱστορίας, τοῦ Ἐθνικοῦ χαρακτῆρος καὶ τὸ ἐνιαῖον τῆς Ἐθνικῆς ψυχῆς τῶν Πανελλήνων.

Ὦ Βρεττανία! εἶσαι μεγάλη καὶ εὐγενής, δίδαξον τὰ τέκνα σου τὴν μεγαλοψυχίαν καὶ τὴν μεγαλοφροσύνην.

Ἐν Βαρωσίοις
τῇ 13ῃ Ἰουλίου 1910.

Ο ΠΕΡΙΟΔΕΥΩΝ "ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐπιτροπεία τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων συνελθοῦσα ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τῇ προπαρελθούσῃ Παρασκευῇ καθώρισεν, ὡς γνωστόν, τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν πάντων των σχολείων τῆς πρωτευούσης μελλόντων καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔ ος νὰ λειτουργήσωσιν ἀπροσκόπτως πραγματοποιοῦντα τὸν ὑψηλὸν τῆς παιδεύσεως σκοπόν. Ὅπως δὲ γένηται δυνατὴ καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἡ ἔναρξις των τακτικῶν μαθημάτων ἀπὸ τῶν μέσων Σεπτεμβρίου ἐμερίμνησε τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ περὶ προμηθείας τῶν ἀναγκαίων βιβλίων τῶν ἐγκεκριμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας τῆς ἐλευθέρας ἡμῶν πατρίδος καὶ περὶ πάντων δὲ καθόλου τῶν συναφῶν ζητημάτων προ οεί ἡ ἀξιότιμος ἐφορεία μετ' ἐ διαφέροντος ἐπιθυμοῦσα ὅπως καταστήσῃ τὰ πνευματικὰ τῆς πρωτευούσης φυτώρια ἀληθῶς κέντρα ὑγιοῦς πολυμεροῦς παιδεύσεως καὶ πραγματικὰς ἑστίας ἐθνικοῦ πυρὸς ἐξ οὗ νὰ διαθερμαίνωνται συνάμα καὶ διαφωτίζωνται τῶν μαθητευόντων αἱ καρδίαι καὶ διάνοιαι. Οὕτως ἀνεξαρτήτως τῶν προσκομμάτων ἅτινα ἐπιδιώκουσιν ὅπως παρεμβάλωσιν εἰς τὴν κανονικὴν πορείαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἡμῶν πραγμάτων εὐάριθμα γνωστὰ πρόσωπα, προσιωνιζόμεθα ἀσφαλῶς τὴν εὔρυθμον κίνησιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς μηχανῆς ὑπὸ ὁδηγοὺς ἐμπείρους, δεξιοὺς, χρηστοὺς καὶ ἐνθουσιώδεις. Ἀτελέσφορο δ' ἀφεύκτως θ' ἀποβῶσιν οἱ ἀπόπειραι πρὸς διαταραχὴν τοῦ ἱερωτάτου τῆς παιδείας ἔργου προσώπων τινῶν ἅτινα δὲν θέλουσιν εἰσέτι νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι οἱ σεμνοὶ τεύλάχιστον τῆς παιδείας ναοί πρέπει νὰ μείνωσιν ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τῆς μικροτέχνου καὶ ραδιούργου ψευδοπολιτικῆς ἐπιθυμούσης τὰ πάντα ἀείποτε χάριν τοῦ προσωπικοῦ συμφέροντος νὰ ταράττῃ καὶ τὰ πάντα νὰ καταστρέφῃ. Ἀρκεῖ ὅτι ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἀτμόσφαιρα δὲν εἶχε τὴν διαύγειαν ἣν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ, ἀρκεῖ ὅτι τὼν σχολείων ὁ προορισμὸς ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαπενταετίαν προσηρμόζετο ἐπιβλαβέστατα μετὰ τῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν ἀναγκῶν γνωστῆς εἰς πάντας πολιτικῆς· τοῦ λοιποῦ μετὰ τὴν εὐτυχῆ διαρρύθμισιν τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν ἀδέλφωσιν τοῦ λαοῦ πᾶσα τάσις πρὸς παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς κανονικῆς τροχιᾶς δέον νὰ καταδικάζεται — καὶ θὰ καταδικάζεται — ὁμοθύμως ὑπὸ τοῦ εἰρηνεύσαντος λαοῦ καταλιπομένων μόνων ἐκείνων οἵτινες δ' ἀνεζήτουν τὴν ἰδίαν πολιτικὴν τροφὴν εἰς τὰ τέλματα τῶν σκανδάλων καὶ τῶν ἐρίδων.

Εὐλταῖος πάντοτε ἦτο ὁ συμβιβασμὸς καὶ εὐλογητὴ ἡ συνεννόησις ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς πρωτευούσης ἅτινα ἕνεκα τῶν ἀφθόνων πόρων τῆς κοινότητος δύνανται νὰνυψωθῶσιν εἰς θαυμαστὴν περιωπὴν καὶ διακριθῶσι μεταξὺ τῶν τοῦ Πανελληνίου· ἀλλὰ πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ταῦτα θὰ λειτουργήσωσιν εὐπρεπέστατα καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν διαθέσεων καὶ ἐνδομύχων λογισμῶν τοῦ συντάκτου τῆς «Πατρίδος» φέροντος εἰς τὸ στόμα, πρὸς εἰρωνείαν βιβλίως πάσης πολιτικῆς ἀρχῆς, τὰ λαϊκὰ δικαιώματα ἅτινα παραδόξως ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐνθυμεῖται μόνον ὅταν οὐδαμῶς παροβλάπτωνται καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἐπιβουλεύωνται. Πασίγνωστον εἶναι ὅτι τὸ πραγματικὸν τοῦ κυρίου τούτου ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἐξ ὑπολογισμοῦ στοργὴ στρέφονται οὐχὶ πρὸς τὰ λαϊκὰ δικαιώματα, ἅτινα ἀείποτε περιεφρόνησε καὶ κατεπάτησεν, ἀλλὰ πρὸς πρόσωπά τινα τῶν ὁποίων τὰς ὑπηρεσίας διὰ τὰ σχολεῖα ἐθεώρησεν ἡ κοινοτικὴ ἐφορεία ἐντελῶς περιττὰς καὶ διὰ πάσης θυσίας ἀπέκρουσε μεθ' ὅλην τὴν παρ' αὐτοῦ ὑποστήριξιν.

Ὑπενθυμίζει ὁ συντάκτης τῆς «Πατρίδος» κατὰ κόρον τὸ ἄρθρον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς συμφιλιώσεως τῶν τέως ὑπισταμένων δύο μερίδων κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξεφράσθη κοινὴ ἐπιθυμία πρὸς ἐκλογὴν ἐπιτροπείας διὰ νομοσχεδίου συντασσομένου ὑπὸ ὡρισμένων βουλευτῶν καὶ καταφέρεται μετὰ γλώσσης δριμείας κατὰ τῶν λαϊκῶν βουλευτῶν Λευκωσίας καὶ ἀσεβοῦς κατὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καταγγέλλων τούτους ὡς παραβάτας δῆθεν τῶν ὅρων τῆς συνεννοήσεως. Φρονεῖ ἀρά γε σοβαρῶς ὅτι ἔπρεπεν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ἐν τῷ Νομοθετικῷ, ἐν οἰκτρᾷπρὸς ἑαυτοὺς ἀντιφάσει, νὰ καταπατήσωσι τὸ γενικῶς ὑπὸ τῆς χώρας ἐπιδοκιμασθὲν πολιτικὸν πρόγραμμα τῆς ἀπολύτου ἀποχῆς ἀπὸ πάσης μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συνεργασίας μόνον ἵνα γίνῃ ἐκλογὴ μιᾶς Ἐπιτροπείας καὶ δὴ ἐκλογὴ ἥτις δυστυχῶς ἐφάνη ὅτι θὰ προσελάμβανεν ὁ ὑπατον κομματικὸν χαρακτῆρα, ἐν ᾧ περὶ ἄλλων γενικωτέρων τῆς Κύπρου συμφερόντων οὐδὲν νομοσχέδιον ἠθέλησαν οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ νὰ εἰσαχθῇ ἐν τῷ Νομοθετικῷ κατὰ τὴν σοβαρωτάτην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διάστασιν; Ἡ παράλειψις αὕτη τῶν Βουλευτῶν πρὸς σύνταξιν ἐκπαιδευτικοῦ νομοσχεδίου δὲν ἀποτελεῖ ποσῶς ἀθέτησιν τοῦ γνωστοῦ ἄρθρου τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 19ης Φεβρουαρίου καθόσον τὸ Νομοθετικὸν δὲν εἰργάσθη κυρίως εἰπεῖν καὶ διετέλει κεκλεισμένον καθ' ὃν χρόνον θὰ ἐλαμβάνετο τοιαύτη μέριμνα, πολὺ ὀλιγώτερον δὲν ἀποτελεῖ, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, κακόβουλον καὶ συμφεροντοσκόπον ἀθέτησιν, ὡς διατείνεται ὁ συντάκτης τῆς «Πατρίδος», ὅπερ ἠδύνατο νὰ λεχθῇ μόνον ἂν οἱ ἡμέτεροι Βουλευταὶ ἠρνοῦντο τὴν παρασκευὴν νομοσχεδίου λειτουργοῦντος τοῦ Νομοθετικοῦ.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ἐέησις κατανυκτικὴ ὑπὲρ τῶν ἀειμνήστων ἐθνομαρτύρων τῆς Θῆς Ἰουλίου 1821 ἐγένετο τῇ π. Κυριακῇ μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ ναῷ χοροστατοῦντος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου.

Η Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ προσκληθεὶς μετέβη χθὲς εἰς Κυθραίαν ὅπως ἱερουργήσῃ ἐν τῷ αὐτόθι πανηγυρίζοντι Ἱ. ναῷ τῆς Ἁγ. Μαρίνης.

ΜΕΤ' ΑΓΑΛΛΙΑΣΕΩΣ πληροφοροῦμεν τὸ ποιὸν ὅτι αἱ ὑπὲρ τῆς Κυπρ. πυροβολαρχίας ἔρανοι ἐν Βαρωσίοις μόνον ἀνῆλθον μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς εἰς 200 λ. μετρ. Ἐκτὸς τούτων προσφέρθησαν καὶ κοσμήματα ὧν τὴν ἄξιαν μέλος τοῦ ὁμίλου γράφον πρὸς ἡμᾶς ὑπελογίζει εἰς 80-100 λίρας. Εὖγε τοὺς φιλοπάτριδας Βαρωσίους.

Ο ΟΜΙΛΟΣ τῶν Διδασκάλων ἀνεχώρησε χθὲς μ. μ. εἰς Στύλλους· σήμερον θὰ εἶνε εἰς Ἅγ. Σέργιον καὶ τὴν Κυρισκηᾶν εἰς Τρικωμον, ἐξ οὗ εἰς Λευκώνικον

ΔΙΩΡΙΣΘΗΣΑΝ ὡς Καθηγητοὶ τοῦ Γυμνασίου ὁ κ. Χρ. Παντελίδης τῆς Φιλολογίας ἀρτι εὐδοκίμως ὑποστὰς τὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ καὶ ὁ κ. Ι. Παπαπορφυρίου τῶν Θρησκευτικῶν.

ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΑΤΙΚΟΥ τῆς ἑβδομάδος ἀφίκοντο ἐξ Ἀθηνῶν ἡ ἀξιότ. Κα Ἑλένη Ἀποστολοπούλου, ἀδελφὴ τοῦ ἐγκρίτου ἰατροῦ κ. Ν. Δέρβη καὶ ἡ μεμορφωμένη Δίς Ἰωάννα Δέρβη ἀριστεύσασα ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ Πειραιώς.

ΔΙΑ ΤΗΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ» ἀφίκετο τῇ παρούσῃ ἑβδομάδι ἐξ Ἀθηνῶν ἡ Δίς Ἀλεξανδρα Ε. Εὐαγγελίδου μετ' ἐπιτυχεστάτας ἐξετάσεις ἐν τῷ Ἀρσακείῳ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου πατρὸς αὐτῆς.

— *Ὡσαύτως μετ' εὐδόκιμον ἀποπερατώσιν τῶν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ σπουδῶν της ἀφίκετο διὰ τοῦ συμβατικοῦ τῆς ἑβδομάδος ἡ Δίς Ἰφιγένεια Ν. Ἰωαννίδου.*

ΕΙΣ ΤΟ ΙΑΤΡΙΚΟΝ σῶμα τῆς πρωτευούσης συγκατελέγη ἀπὸ τῆς ἑβδομάδος ταύτης νέον μέλος, ὁ νεαλλιότερος νέος κ. Κωνστ. Μαυραντώνης εὐδοκίμως ὑποστὰς τὴν νενομισμένην παρατεταμένην ἐξέτασιν.

ΤΗ ΠΡΟΣΕΧΕΙ Δευτέρᾳ τελοῦνται ἐν Λάρνακι οἱ γάμοι τῆς εὐδιδεστάτης καὶ εὐ ἠγμένης Δίδος Ἐλπινίκης Κοκκώνη μετὰ τοῦ α. τόθι ἐμπορευομένου καλλίστου νέου κ. Θεοδούλου Ἀντωνιάδου. Ὁ «Κυπρ. Φύλαξ» εὔχεται αὐτοῖς θερμῶς τὰ βέλτιστα.

ΤΟ ΕΣΠΕΡΑΣ τῆς π. Κυριακῆς ἐν τῷ Θεάτρῳ τοῦ Γυμνασιαρχείου ἐδιδάχθη ἐπιτυχῶς ὑπὸ ὁμίλου ἐρασιτεχνῶν, τῇ συμπράξει καὶ τινων ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν θιάσου, τὸ καθιερωθὲν ἀπὸ ἐτῶν ἐπὶ τῇ Θῇ Ἰουλίου πατριωτικὸν δρᾶμα τοῦ ἀειμνήστου Κυπρίου Θ. Κωνσταντινίδου, ὁ «Κιουτοῦκ Μεχμέτ».

ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ χθὲς διὰ τῆς «Σαλαμῖνος» εἰς Εὐρώπην πρὸς ἀναψυχὴν οἰκογενειακῶς οἱ παρ' ἡμῖν μεγαλεμποροι κ.κ. Κωνστ. Δοΐζίδης, Ἰω. Μιχαηλίδης καὶ Ἀχ. Μαρκίδης.

ΑΠΗΛΘΕΝ εἰς Εὐρώπην χάριν ἀναψυχῆς ἡ ἀξιότ. Κα Χαμιό. Τζιρκώτη.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Σήμερον Σάββατον ὁ ἐνταῦθα Ἑλληνικὸ δραματικὸς θίασος Συνδεσμος Ἑλλήνων ἠθοποιῶν ἀναβιβάζει δι' ἐπισκευῆς διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος τὴν ὡραιοτάτην τετράπρακτον Κωμῳδίαν μετὰ πολλῶν ἀρμάτων

ΟΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ ΜΥΔΩΝΑΔΕΣ

Αὔριον δὲ θα δοθῇ α' ἀπογευματινὴ παθ' ἣν θὰ παιχθῇ ὁ Ἥρως τῆς Ἀλαμάνας «Ἀθανάσιος Διάκος.» μὲ γενικὴν εἴσοδον Γρ. 3.

β' Ἑσπερινὴ ὁ Ἀμαξηλάτης τῶν Ἄλπεων, δρᾶμα δημοφιλὲς εἰς πράξεις 5.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀναχωρῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἕνεκεν ἐργασίας μου καθιστῶ γνωστὸν πᾶσι τοῖς μετ' ἐμοῦ συναλλαττομένοις ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας μου θὰ ὑπογράφῃ ἀντ' ἐμοῦ πᾶν σχετικὸν τῇ ἐργασίᾳ μου ἔγγραφον ὁ κ. Μ. Κακουλλῆς.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 14 Ἰουλίου 1910.

Μετὰ τιμῆς
Κ. Σ. Λοΐζίδης.

Ο ΑΡΤΙ *ἐξ Ἀθηνῶν ἀφικόμενος ἰατρὸς κ.*

ΚΩΝΣΤ. Χ. ΜΑΥΡΑΝΤΩΝΗΣ

δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῇ οἰκίᾳ του κειμένῃ ἔναντι τῆς οἰκίας κ. Μιχαηλίδου ἀπὸ τῆς 9—12 π.μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω ὡρῶν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ ζητῶσι πληροφορίας εἰς τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. Γ. Θ. Πιερίδου.

Ο κ. **ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ** διπλωματοῦχος ὀδοντίατρος πληροφορεῖ τὴν ἀξιότιμον πελατείαν του καὶ τὸ λοιπὸν Σ. Κοινὸν ὅτι μετέφερε τὸ Ὀδοντιατρεῖόν του ἀπὸ τὸ κατὰ τὸ Σεράγιον οἴκημα ἔνθα ἔκειτο εἰς τὴν παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Σ. Μακρίδου οἰκίαν τοῦ κ. Μουζούρη κατὰ τὴν ὁδὸν Ταπακχανέ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Στοὰ Φανερωμένης ἀριθ. 17 μεταξὺ τοῦ γραφείου τοῦ Σιδηροδρόμου καὶ τοῦ Φαρμακείου τοῦ κ. Ε. Ἰωαννίδου.)

Ἐν τῷ ἄνω καταστήματι πωλοῦνται σαπτομηχαναὶ Ἀγγλικαὶ Jones (Τζὼν) καὶ ἄλλων ἐργοστασίων Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς παλτσομηχαναὶ καὶ ποδήλατα Ἀγγλικὰ διαφόρων εἰδῶν, πάντα στερεὰ κομψὰ καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς. Ἡ πληρωμὴ εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε καταδόσεις. Ἄσκησις περὶ τὸν χειρισμόν των καὶ ἐπιδιόρθωσις δωρεὰν ὑπὸ εἰδικῶν μηχανικῶν τοῦ καταστήματος. Παρέχεται πᾶσα εὐκολία εἰς τοὺς πελάτας.

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι δύναται πᾶς τις νὰ ἴδῃ δείγματα μηχανημάτων τοῦ ἐν Λεμεσοῦ μηχανουργείου τῶν κ.κ. Ι. Κυριακίδου καὶ Σίας ἤτοι ἐλαιοπιεστήρια, μαγκανοπήγαδα, σταφυλοπιεστήρια, σταφυλοτριβεῖα, μανουάλια, κλίμακα χυτοσιδηρᾶν, ἐξώστην χυτοσιδηροῦν κ.τ.λ. πάντα στερεὰ καὶ ἐφάμιλλα τῶν Εὐρωπαϊκῶν, τυχόντα χρυσῶν βραβείων εἰς ὅλας τὰς ἐν Κύπρῳ Γεωργικὰς ἐκθέσεις.

Αἱ τιμαὶ συγκαταβατικαί.

Οἱ βουλόμενοι νὰ δώσωσι παραγγελίας παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν μόνον ἀντιπρόσωπον τοῦ μηχανουργείου κ. Ἀριστόδημον Παπαπαύλου.

ΕΚΚΟΚΚΙΣΤΙΚΑΙ μηχαναὶ βάμβακος μετὰ πάντων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν, συστήματος Blatt Brothers τιθέμεναι ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν ἄνευ οὐδεμιᾶς προπαρασκευῆς πωλοῦνται ἐν τῷ ἀτμομύλῳ τοῦ κ. Χριστοδ. Γεωργιαδου.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὸ γραφεῖον του ἀτμομύλου τούτου.

ΒΑΧΑΝ ΔΙΡΑΣΟΥΕΙΑΝ
ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΤΗΣ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ:

(παρὰ τὰ Γυναικοπάζαρον)

Ἀσκηθεὶς εἰδικῶς ἐπὶ διετίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀναλαμβάνει καὶ ἐκτελεῖ τὴν ἐπιδιόρθωσιν πάσης θραύσεως ποδηλάτων παραδίδων ταῦτα καινουργῆ.

Τιμαὶ ἀσυγκρίτως χαμηλαί.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Σόφια, 24 Ἰουλίου. Ἑτοιμάζεται εἰσβολὴ Βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἐν Μακεδονίᾳ.

Κωνσταντινούπολις, 24 Ἰουλίου. Ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἀπέσχε τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος.

Ὁ Σουλτᾶνος ἐπεθεώρησε τὸν τουρκικὸν στόλον διοικούμενον ὑπὸ τοῦ ὑπαρχηγοῦ Βιλλιάμ.

Θεσσαλονίκη, 25 Ἰουλίου. Ἀγγέλλεται ὅτι εἰς τὰ σύνορα Τουρκίας καὶ Μουροβουνίου συνήφθη μάχη μεταξὺ Τούρκων καὶ Μαυροβουνίων στρατιωτῶν.

Παρίσιοι, 24 Ἰουλίου. Ὁ ἐνταῦθα ἀοριστόμενος πρὸς συνομολόγησιν δανείου Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Τουρκίας Τζαβίτ βέης ἀπέτυχε εἰς τὰς διαπραγματεύσεις του.

Ἀθῆναι, 25 Ἰουλίου. Αὔριον φθάνει ἐνταῦθα ὁ κ. Βενιζέλος.

Παρίσιοι, 25 Ἰουλίου. Ὁ Ἡγεμὼν τοῦ Μονακὸ διώρισε διάδοχόν του τὸν πρίγκηπα τῆς Ἑλλάδος Γεώργιον.

Θεσσαλονίκη,

Ἡ Ἀστική Σχολὴ ἤνοιξε τὰς θύρας αὐτῆς τῇ 2 Τβρίου καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἤρχισαν αἱ ἐγγραφαί· τῇ 3η Τβρίου ἤρχισαν αἱ ἐπαναλήψεις τῶν διδαχθέντων αἵτινες ἐτελείωσαν τῇ 30 τοῦ αὐτοῦ. Ἡ διανομὴ τῶν μαθημάτων μεταξὺ τῶν διδασκάλων ἐγένετο τῇ 11η τοῦ αὐτοῦ καὶ τακτικὰ μαθήματα ἤρχισαν τῇ 1η Τβρίου. Ἐδίδαξαν δὲ ἐν αὐτῇ 6 μετὰ τοῦ διευθυντοῦ διδάσκαλοι· Οἱ κ. κ. Π. Τσιπίνης, Ν. Ἀργυρόπουλος, Γ. Κρανιδιώτης, Σ. Μελίδης καὶ Θ. Ἰωνίδης. Ὁ κ. Π. Τσιπίνης ἐδίδαξεν Ἑλληνικὰ ἐν τῇ ΣΤ'. ὁ κ. Γ. Κρανιδιώτης ἐν τῇ Ε'. ὁ κ. Ν. Ἀργυρόπουλος ἐν τῇ Δ'. καὶ Α'. ὁ κ. Σ. Μελίδης ἐν τῇ Γ'. καὶ ὁ κ. Θ. Ἰωνίδης ἐν τῇ Β'. Ὁ διευθυντὴς ἐδίδαξε Ἱστορίαν ἐν τῇ Ε'. καὶ ΣΤ'. καὶ ἐκθέσεις εἰς ὅλας τὰς τάξεις· ὅρας καθ' ἑβδομάδα εἶχον ὁ κ. Π. Τσιπίνης 30, ὁ Γ. Κρανιδιώτης 30, ὁ Ν. Ἀργυρόπουλος 28, ὁ Σ. Μελίδης 33, ὁ Θ. Ἰωνίδης 35 καὶ ὁ διευθυντὴς 36, 15 ἐν τῇ Ἀστικῇ σχολῇ, ἐξ ὧν αἱ 5 ὧραι δι' ἐπιβλέψιν, 15 ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ ἐξ ὧν αἱ 10 διὰ γαλλικὰ καὶ αἱ 5 διὰ πρακτικὰς ἀσκήσεις, καὶ 6 ἐν τῷ Πανδιδακτηρίῳ διὰ πρακτικὰς ἀσκήσεις. Μαθηταὶ ἐγράφησαν 290. Ἐκ τούτων 34 ἀπετέλεσαν τὴν ΣΤ' τάξιν, 50 τὴν Ε'. 52 τὴν Δ'. 51 τὴν Γ'. 60 τὴν Β'. καὶ 43 τὴν Α'., ἀπουρθησαν δὲ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 38, 4 ἐκ τῆς ΣΤ'. 5 ἐκ τῆς Ε'. 9 ἐκ τῆς Δ'. 9 ἐκ τῆς Γ'. 5 ἐκ τῆς Β'. καὶ 6 ἐκ τῆς Α'. ἀπέθανε δὲ καθ' εἷς ἐκ τῆς Α'..

Ἡ ἀστικὴ σχολὴ συνεφωνήθη μετὰ τοῦ Παγκυπρίου καὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Παρθεναγωγείου τὴν ἑορτὴν τῶν σχολείων, τελεσθείσαν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν ἐθνικὴν μας ἑορτὴν, καὶ ἄλλας μέρας, μετὰ τῶν ἄλλων τῆς πρωτευούσης Ἑλληνικῶν σχολῶν εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ τελευταίου ἀνδρέου τοῦ ἀξιοκηρυκτοῦ γένους μας Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου.

Ἡ ἀστικὴ σχολὴ μεριμνῶσα ὑπὲρ τῆς ὑγιείας τῶν ἐν αὐτῇ παιδευομένων, ἀπτὸς τῶν ὁδῶν τῆς ἑβδομάδος γενομένων συμπτώσεων λοιμώξεως πρὸς δὲ φροντίζουσα ὅπως τὰ πρὸς αὐτῶν ἐξετάσεων ἐλθοῦν εἰσθήσεται, ἔκαμε 7 ἀνδρομάς, ἐξ ὧν αἱ δύο ἦσαν πανημέριοι.

Καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐγένοντο 7 συνεδρίαι πρὸς σύσκεψιν περὶ διαφόρων σχολικῶν ζητημάτων. Πάντες οἱ διδάσκαλοι εἰργάσθησαν μετ' ἀπαραμίλλου καὶ ἀνθρείου ζήλου ἐν ζηλωτῇ ἀγάπῃ καὶ ἀμοιρείᾳ πρὸς πληροστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ ἔργου, ὅπερ ἡ μὲν θειότιμος καὶ σεβαστὴ τῶν σχολείων ἐπιτροπεία ἀνέθεσεν εἰς αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ ἀνέλαβον τοσούτῳ εὐχαρίστως, ὅσῳ εὐχάριστος εἶνε εἰς πάντα ἄνθρωπον ἡ συναίσθησις τοῦ προσφέρειν κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων του, τὴν συμβολὴν του εἰς εὐημερίαν τῶν ὁμοεθνῶν του, ἥτις ἔγει εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος του.

Παρατηρήθηκαν δὲ ὡς πρὸς τὸ ἦθος καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ μαθητοῦ ἄξια ἐπαινοῦ καὶ σημειώσεως τὰς ἑξῆς: Ἐν μὲν τῇ ΣΤ'. τάξει τὸ πνεῦμα φαίνεται ὑπέρτερον τοῦ παρελθόντος ἔτους· ἐν ὅμως πρίνῃ τις κατ' ἄτομα, εἴχομεν καλλιτέρους μαθητὰς κατὰ τὸ παρελθὸν ἢ κατὰ τὸ ἤδη λῆγον ἔτος· ἐν τῇ Ε'. τάξει ὑπάρχουσι μὲν περισσότεροι ἐφέτος καλοὶ μαθηταί, ὁ βαθμὸς ὅμως τῆς ἐπιμελείας τῶν ἀμελῶν κατῆλθεν ὑπὸ τὸ μηδέν· ἀλλ' ἐν τῇ Δ'. καὶ τῇ Α'. παρατηρεῖται τι τὸ ἐκπλῆκτον· δὲν ὑπάρχει τις, ὅστις νὰ διακρίνεται ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς ἑκάστην τάξιν· τὸ δὲ ὅλον εἶνε μέτριον· τοὐναντίον συμβαίνει ἐν τῇ Γ'. καὶ Β'. ἐν ταύταις ταῖς τάξεσιν ἔχομεν πολλοὺς καλοὺς μαθητὰς καὶ μεταξὺ αὐτῶν μαθητὰς, οἵτινες διακρίνονται διά τε τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἐπιμέλειάν των. Περ' ὅλην τὴν εὐσυνείδητον ἣν ἐπηρήσαμεν πάντες οἱ διδάσκαλοι καθ' ὅλον τὸ ἔτος δὲν δυνάμεθα δυστυχῶς νὰ εἴπωμεν ὅτι εἴμεθα πολλοὶ καλλίτεροι ἐφέτος ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων, τὴν εὐπρεπείαν καὶ τὴν τάξιν. Τὰ αἴτια τούτου πολλὰ, ὧν τὰ κυριώτερα δὲ ἐξετάσωμεν ἐνώπιον ἡμῶν· στηριζόμενοι δὲ εἰς τὴν εὐφύειαν καὶ φιλοπονίαν σας, τολμῶ νὰ φρονῶ ὅτι θὰ ἐπιδοκιμάσετε ταῦτα μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ θὰ προσπαθήσητε καθ' ὅσον ἐξ ὑμῶν ἐξαρτᾶται καὶ ἐξαρτᾶται τὸ ὅλον — ἐὰν ἐπιθυμῆτε ἐκ τοῦ μέσου τῶν παρεμπιπτόντων καὶ ἐνεστώτων τὴν πρὸς καλὴν ἀνατροφὴν τῶν ἑλληνοπαίδων, οἵτινες θὰ ἀποτελέσωσι τὴν νέαν γενεὰν ἐφ' ἧς ἡ πατρὶς στηρίζει τὰς ἀγαθοτέρας ἐλπίδας.

Πολλάκις ἐλέχθη καὶ ἐπαναλαμβάνεται κατ' ἔτος μέχρι κόρου, ὅτι τὸ σχολεῖον εἶνε τόπος ἱερὸς, ἐν ᾧ τὸ σῶμα τῶν νέων ἐνισχύεται, τὸ πνεῦμα ἀναπτύσσεται καὶ ἡ ψυχὴ διαπλάττεται· τόπος, ἐν ᾧ, οἱ νέοι ἀνδρίζονται καὶ φρονιματίζονται διὰ τῆς παιδαγωγουσης διδασκαλίας, διὰ τῆς πειθαρχίας, διὰ τοῦ παραδείγματος, ἅπερ τὸν νοῦν συνοικειοῦντα μετὰ τοῦ ὡραίου, τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, διευθύνουσι τὰς ροπὰς τῶν νέων εἰς πᾶν εὐγενὲς, εἰς πᾶν ὑψηλὸν, εἰς πᾶν γενναῖον, εἰς πᾶν ἰδεῶδες. Τοιαῦτα καὶ ἄλλα τούτοις ὅμοια λέγονται καὶ ἀκούονται συχνὰ καὶ ἐπαναλαμβάνονται εἰς πᾶσαν τυχοῦσαν περίστασιν καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ἐξετάσεις. Ναί· αὐτὸς εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ σχολείου· εὐτυχεῖς δὲ οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, ἅτινα ἔχουσι σχολεῖα ἐκπληροῦντα τὸν μέγαν τοῦτον σκοπόν των. Ἀλλὰ δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ὁ σκοπὸς τῶν σχολείων μας μένει ἐν πολλοῖς ἀπλοῦς πόθος· Αἴτια τούτου, ὡς εἶπον, πολλὰ· κυρίως ὅμως ἓν, ἡ κοινωνία. Ναί, ἡ κοινωνία, ἥτις, πέποιθα, θὰ μοι ἐπιτρέψῃ νὰ εἴπω τὰ πράγματα ὡς ἔχουσι καὶ οὐχὶ ὡς φαίνονται καὶ θὰ ἀκούσῃ ταῦτα μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ συντόνως κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών της, τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων ἐπ' ὠφελείᾳ ἐκείνων, ὧν τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν περὶ πολλοῦ ποιεῖται.

Ὁ σπουδαιότερος καὶ κύριος τῆς ἀγωγῆς παράγων, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγιστος πολέμιος αὐτῆς, εἶνε τὸ περιβάλλον ἐκ τοῦ ἁποίου τὸ σπουδαιότερον μέρος ἔχουσιν ἐν τῇ ἀγωγῇ οἱ γονεῖς, οἱ διδάσκαλοι καὶ ἡ κοινωνία· τούτου ἕνεκα δυνάμεθα ἀλανθάστως νὰ εἴπωμεν, ὅτι, εἷον τὸ περιβάλλον, τοιοῦτος καὶ ὁ ἄνθρωπος· ἰδοὺ θέμα σπουδαῖον, θέμα εὐρύ, θέμα περιεκτικώτατον, ὅπερ ἀναπτυσσόμενον εὐρέως καὶ καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ στοιχεῖα θὰ ἀπαιτήσει μὲν τόμους ὁλοκλήρους, θὰ περιελάμβανεν ὅμως πᾶσαν τὴν παιδαγωγικὴν καὶ τὰς συμπαρομαρτούσας αὐτῇ ἐπιστήμας Λοιπὸν ὁ σπουδαιότερος καὶ κύριος τῆς ἀρετῆς παράγων, ἀλλὰ καὶ ὁ μᾶλλον πολέμιος αὐτῆς, εἶνε τὸ περιβάλλον; Καὶ λοιπὸν δύναται τις νὰ εἴπῃ θέσεις ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ τὴν κληρονομικότητα καὶ τὰς ἐμφύτους τῆς ψυχῆς ἰδίας; Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο θὰ μὲ ἔφερεν εἰς μῆκος, ὅπερ προσπαθῶ νὰ ἀποφεύγω διὰ τὸν φόβον τῆς ἐξαντλήσεως, τῆς ὑπομονῆς τῶν εὐγενῶν καὶ φιλομούσων ἀπροατῶν μου, οἵτινες μετὰ τρόπου ἀγαθότητος, εὐμενείας καὶ ἀνδιαφέροντος μοῦ ἔκαμον τὴν τιμὴν νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς σχολῆς ταύτης, θὰ προσπαθήσω ὅμως ν' ἀπαντήσω εἰς τοῦτο ἐν συντόμῳ. Ὡς γνωστὸν διαφωνοῦσιν οἱ φιλόσοφοι ὡς πρὸς τοῦτο καὶ εἰσὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ οἱ μακάριοι οὗτοι ἄνθρωποι διῃρημένοι καὶ ἀντιμαχόμενοι πρὸς ἀλλήλους. Οἱ ὑπὲρ τῶν ἐμφύτων ἰδεῶν ἔχουσιν ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κολοσσὸν τοῦ πνεύματος, τὸν θεῖον Πλάτωνα, καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων τὸν φιλόσοφον τοῦ καθήκοντος, τὸν Κάντιον· οἱ κατὰ τῶν ἐμφύτων ἰδεῶν ἔχουσι τὸν ἕτερον πνευματικὸν κολοσσὸν τῆς ἀρχαιότητος, τὸν Ἀριστοτέλην, καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων τὸν Λώκιον, ὅστις θεωρεῖται ὑπὸ τῆς ἱστορίας τῆς παιδαγωγίας ὁ χαράξας νέαν ὁδὸν εἰς τὴν Ψυχολογίαν καὶ τὴν Παιδαγωγικήν. Τοὺς τελευταίους τούτους ἠκολούθησεν ὁ πολὺς ἐν τῇ ψυχολογίᾳ καὶ τῇ παιδαγωγικῇ Ἑρβαρτος καὶ ὁ ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων Γερμανῶν παιδαγωγῶν τοῦ ΙΘ' αἰώνος Διοτερβέγιος, ὅστις ἀποκαλεῖ τὴν περὶ τῶν ἐμφύτων ἰδεῶν θεωρίαν παράδοξον. Δὲν εἶνε ἀνάγκη διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπόν μας νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὸ λαβυρινθῶδες τῆς ἐπιστήμης μέγαρον ἀρκεῖ μόνον νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐπιστήμη παραδέχεται σήμερον ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον φέρει ἐν τῷ ὀργανισμῷ του πᾶσαν ἀρετὴν καὶ πᾶσαν κακίαν καὶ ὅτι ἐν νεανικῇ ἡλικίᾳ ἰσχύουσιν ἐν αὐτῷ καὶ ἐκδηλοῦνται ἐν πρώτοις αἱ κακίαι μᾶλλον ἢ αἱ ἀρεταί. Ἐὰν αὗται εἰσιν ἔμφυτοι ἢ κληρονομικαὶ ἀπὸ γονέων ἀμέσως εἰς τέκνα ἢ ἀλματικῶς, ἤτοι ἀπὸ πάππου εἰς ἐγγόνους, δυσεγγόνους ἢ τρισεγγόνους μεταδιδόμεναι, εἶνε ἀδιάφορον εἰς τὸ ζήτημα ἡμῶν. Ἡ ἐμπειρικὴ ψυχολογία καὶ ἡ φυσιολογία παραδέχονται ὅτι ὁ ἄνθρωπος φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ὀργὴν, τὴν ἐκδίκησιν, τὴν σκληρότητα, τὴν ἀσπλαχνίαν, τὴν ζηλοτυπίαν, τὸν φθόνον, τὸν ἐγωϊσμὸν, τὴν τάσιν πρὸς τὸ ψεύδεσθαι, πρὸς τὴν ἁρπαγὴν, πρὸς τὴν κλοπὴν, πρὸς τὸ καταστρέφειν πᾶν ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον ἤθελε πέσει μεταξὺ τῶν χειρῶντου κλπ. Ὁ Λαβρουὲρ, ἐπίσημος Γάλλος ἠθικολόγος τοῦ 17ου αἰώνος, λέγει ὅτι τὰ παιδία εἰσὶν ἐγωϊσταί, ὑπερόπται, ὀργίλα, φθονερὰ, περίεργα, φιλοκερδῆ, ὀκνηρὰ, δειλὰ, ψεῦσται, εὐμετάβολα, ὕπουλα μὲ ἄλλους λόγους· ὁ μισόπαις οὗτος γαλάτης θεωρεῖ τοὺς παῖδας ἀγγεῖον πλῆρες, πάσης κακίας. Ἡ ἐμπειρικὴ ψυχολογία παραδέχεται σήμερον πάντα, ὑπερθεματίζουσα μάλιστα καὶ ὑπεραποντίζουσα καὶ αὐτὸν τὸν μισόπαιδα Λαβρουέρ. Ἀλλ' εἶνε κακίαι αἱ ψυχικαὶ αὗται ἐκφάνσεις; εἶνε ἔμφυτοι ἢ κληρονομικαί; Ὁ περίφημος Ρουσσὼ ἐκφέρει τὴν τολμηρὸν γνώμην ὅτι ὁ πολιτισμὸς διέφθειρε τὸν κόσμον λέγων τὸ περίφημον τοῦτο: «tout est bien, sortant des mains de l' Auteur des choses; tout dégénère entre les mains de l' homme» ἤτοι τὸ πᾶν εἶνε καλὸν ἐξερχόμενον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Πλάστου, τὸ πᾶν διαφθείρεται ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνθρώπων» συμβουλεύει δὲ νὰ ἐπανέλθῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ φυσικὴν κατάστασιν διὰ νὰ ἐπανεύρῃ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν μακαριότητά του. Ἀντιθέτως ὅλως φρονεῖ περὶ τούτου ἕτερος φιλόσοφος, ὁ Σοπενγάουερ λέγων ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατὰ βάθος εἶνε κτῆνος ἄγριον, θηριώδες· δὲν γνωριζομεν αὐτὸν ἐξημερωμένον, παρὰ ἐν τῷ πολιτισμῷ Ἡ ἁγία ἡμῶν θρησκεία μᾶς διδάσκει ὅτι φύσει ὁ ἄνθρωπος εἶνε καλὸς, ἀλλ' ὅτι ἁμαρτήσας καὶ ἀπομακρυνθεὶς τοῦ Πλάστου του, ἐκτήσατο κακίας, ἤτοι ἔγινε κακὸς ἐκ πληρονομικότητος.

Βλέπετε, κύριοι, ὅτι ἄσφ ἡ ἐπιστήμη προσδεύει κατὰ τοσοῦτον συναντᾶται μετὰ τῆς ἀγ. ἡμῶν θρησκείας. Ἤτις ὡς θεόπνευστος, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἐσφαλμένη. Περιττὸν θεωροῦμεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι αἱ περὶ τούτου γνώμαι τῶν νεωτέρων φιλοσόφωνεισὶν ἀντιγραφὴ τῶν ἰδεῶν τῶν ἐνδόξων ἡμῶν καὶ ἰδίως προγόνων τοῦ Πλάτωνος.

Ἀλλ' εἴτε ἔμφυτοί εἰσιν αἱ παρατηρούμεναι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ διαθέσεις εἴτε ἐπίκτητοι μικρὸν διαφέρει τὴν παιδαγωγικὴν τὸ οὐσιῶδες εἶναι ὅτι, καὶ τοι ὑπάρχει διαφωνία ὡς πρὸς τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν αἰτίαν, μεταξὺ τῶν φιλοσόφων καὶ παιδαγωγῶν, συμφωνοῦσι πάντες καὶ συναντῶνται εἰς ἓν σημεῖον ὅτι ἐν τῷ ἀνθρώτῳ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐμβρυακῆς ἡλικίας ἐνυπάρχουσι διαθέσεις αἵτινες, ἂν δὲν εἶναι κακίαι, καταντῶσι τοιαῦται διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ περιβάλλοντος· εἶπον ἂν δὲν εἶνε κακίαι ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν ὀλίγον ἐπὶ τούτου. Ὑπάρχουσι λοιπὸν κακίαι ἀμφισβητούμεναι, ὅτι εἰσὶ τοιαῦται; Αἱ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ παρατηρούμεναι κακίαι δὲν εἶνε ἀπολύτως κακίαι. Ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχουσι διαθέσεις, αἵτινες πραγματούμεναι ὀνομάζονται κακίαι ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι Ἡ παραδοχὴ ἀπολύτως κακιων ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, εἶναι ὕβρις κατὰ τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν χειρων τοῦ ὁποίου ἐξήλθε πᾶν τέλειον. Ἐξηγηθῶμεν σαφέστερον. Ἡ ἐμπορικὴ ψυχολογία παραδέχεται ὅτι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχουσιν, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν, ροπαὶ καὶ ἐνστικτα, ἅτινα ἐκδηλοῦνται λίαν ἀνωρίς· τοῦτό εἶναι ἡ ὀργή, τὸ φιλήδικον, ἡ φιλοκάρδεια, ἡ ζηλοτυπία, ἡ σκληρότης, ἡ τάσις πρὸς τὴν ἁρπαγὴν, πρὸς τὸ ψεύδεσθαι πρὸς τὸ καταστρέφειν κτλ. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα εἰσὶν ἀπόλυτοι καὶ ἀσχέτως κακίαι; Ἡ ὀργὴ εἶναι ἁπλῶς διάθεσις τῆς ψυχῆς, ὡς καὶ ἡ πραότης, ἐκδηλουμένη ἐξωτερικῶς εἰς ὡρισμένας περιστάσεις· θὰ ἐχαρακτηρίζετο ἀναλοιθητος καὶ ὡς ζῶον παχύδερμον ὁ βλέπων ἀπαθῶς ὑβριζόμενα τὰ τιμαλφῆ καὶ ἱερά του, ὁ βλέπων περιφρονουμενα καὶ μηκτυριζόμενα τὰ ἀντικείμενα τῆς λατρείας του. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καταλαμβάνεται ὑπὸ ἱερᾶς ἀγανακτήσεως βλέπων κατηλευόμενα τὰ ἱερὰ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός του εἰς οἶκον ἐμπορίου μεταβαλλόμενον. Ἡ ὀργὴ ἄρα καθ' ἑαυτὴν δὲν εἶναι κακία Ἡ ὀργὴ καταντᾷ κακία, ὅταν γίνῃ πάθος διὰ τῆς συνηθείας καὶ ὅταν ἐκδηλῶται ὅπου δὲν πρέπει. Ἡ ὀργὴ τοῦ συχνὰ ὀργιζομένου εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ — τοὐναντίον βλάπτει καὶ τὸν ὀργιζόμενον καὶ τὸν προκαλέσαντα τὴν ὀργὴν ἢ ἐνισχύει τὰ διεγείροντα τὴν ὀργὴν αἴτια. Ὑπάρχουσι περισσόσεις καθ' ἃς ἡ στιγμιαία ὀργὴ δύναται νὰ φέρῃ ἀπείρως περισσότερα εὐάρεστα ἀποτελέσματα ἢ ἡ πολυχρόνιος συμβουλὴ καὶ διδασκαλία. Ἡ ὀργὴ εἶνε κατάστασις ψυχικὴ διεγειρομένη πρὸ ἀποσμιῶν καὶ ἀτασθαλιῶν εἰς εὐγενεῖς καρδίας, αἵτινες δὲν ἀνέχονται νὰ ρυπαίνωνται τὰ ἱερὰ, νὰ ἐξουδενωνται τὰ μεγάλα καὶ χλευάζωνται αἱ γενναῖαι πράξεις, νὰ καταπατῆται τὸ δίκαιον, νὰ διαστρέφηται ἡ ἀλήθεια ὑπὸ ἐκφύλων καὶ φαυλοβίων ἀνθρωπίσκων. Ἀλλὰ τὸ εὐγενὲς τοῦτο αἴσθημα καταντᾷ κακία ὅταν εἰς πᾶσαν περίστασιν ὀργίζηταί τις καὶ διὰ τὸ μικρὸν καὶ διὰ τὸ μεγάλο., καὶ διὰ τὸ πήδημα τοῦ ψύλλου καὶ διὰ τὴν προδοσίαν τοῦ Ἐφιάλτου. Ἡ πρὸς ὀργὴν διάθεσις, καταστᾶσα πάθος θεωρεῖται κακία, ὡς σπουδαίως βλάπτουσα τόν τε ὀργιζόμενον, ὡς εἴπομεν, καὶ τὸν προκαλοῦντα τὴν ὀργήν. Ἡ ὀργὴ τοῦ συνήθως ὀργιζομένου οὐδὲν εὐάρεστον ἀποτέλεσμα ἔχει, διότι ἐκλαμβάνουσι, λίαν ὀρθῶς, τὴν ὀργὴν τοῦ συνήθως ὀργιζομένου ὡς πάθος καὶ οὐχὶ ὡς ἀποτέλεσμα σεβαρᾶς πράξεως. Ἐκ τούτων γίνεται δῆλον ὅτι τὸ αἴσθημα τῆς ὀργῆς δὲν εἶνει ἀπολύτως κακὸν καὶ ἄρα δὲν πρέπει νὰ καταπνίγηται, ἀλλὰ νὰ ρυθμίζηται, καὶ ἐδῶ εἶναι τὸ σπουδαῖον τῆς ἀγωγῆς μέρος. Ἀλλὰ μήπως ἡ φιλοπέρδεια ἡ ζηλοτυπία, ἡ τάσις πρὸς τὸ καταστρέφειν εἰσὶν ἀπολύτως κακίαι; Ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ μηχανῇ ὑπάρχει δυνάμις ἥτις ὠθεῖ τὴν ἀμαξοστοιχίαν εἰς κίνησιν ἐν ἡ ἀτμομηχανὴ διευθύνεται ἀδεξίως καὶ ἐκτροχιασθῇ ἡ ἀμαξοστοιχία ἢ συγκρουσθῇ καὶ ἕνεκα τούτου ἑκατοντάδες ἀνθρώπων γίνωσι θύματα τῆς ἀδεξιότητος τοῦ μηχανοδηγοῦ· πτοῖαι ἡ δύναμις ἡ κινοῦσα τὴν μηχανήν;

Ἐκ τῆς ὀργῆς μεταβαίνομεν εἰς τὴν φιλοκάρδειαν. Μήπως αὕτη εἶναι κακία; Ἡ φιλοκάρδεια εἶναι ὁρμὴ πρὸς ἀτῆσιν καὶ οὐδὲν πλέον καταντᾷ ὅμως ἐκ κακῆς ἀνατροφῆς πάθος, ὅπερ πολλάκις ἔχει δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Εἰς τί λοιπὸν κταῖει ἡ φιλοκάρδεια αὐτὴ καθ' ἑαυτή; Ἂν ὁ Δημιουργὸς δὲν ἐνέβαλλεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὴν ὁρμὴν πρὸς κτῆσιν, θὰ ἐστερεῖτο οὗτος ἑνὸς εὐγενοῦς ἐλατηρίου πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν τελειότητα, ὅπερ εἶνε ὁ ἐπὶ τῆς γῆς προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ψυχολογία παραδέχεται ὅτι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχουσι διάφοροι ὁρμαί, αἱ ὁποῖαι εἰσὶν ἡ ὁρμὴ πρὸς τροφὴν, πρὸς κίνησιν, πρὸς μίμησιν, πρὸς κτῆσιν, πρὸς γιῶσιν, πρὸς ἀναπαύσιν κτλ.

Αἱ ὁρμαὶ αὗται θεωροῦνται ὡς βάσις πασῶν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἀνθρώπου· ἂν οὗτοι διευθυνθῶσι ὑπὸ ἀπιδείξιου ὁδηγοῦ εἰς ἐκτέλεσιν καλῶν πράξεων, τότε ὁδηγοῦσι τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν Ἂν ὅμως ἀφεθῶσιν νὰ ἀναπτύσσωνται ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων ἀσκόπως, τότε ἡ τύχη τῶν ἐθνῶν τῶν λαῶν καὶ ἐν γένει τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν τοιούτων ἢ τοιούτων ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐπιδράσεων

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο προβάλλεται τόδε τὸ ἐρώτημα:

Πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ μείνῃ ν' ἀναπτυχθῇ καὶ διαπλασθῇ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περιβάλλοντος, ἄνευ ἐπεμβάσεως τῶν ἐνηλίκων; Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο αἱ ἀπαντήσεις εἰσὶ διάφοροι. Ὑπερισχύουσιν ὅμως οἱ φρονοῦντες ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ μορφωθῇ πρὸς ὡρισμένον σκοπὸν καὶ ὑπὸ ὡρισμένης διατάξεως καὶ συμφώνως πρὸς τὸν ἠθικὸν νόμον. Καὶ ἄρα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ὡρισμένων προσώπων τασσομένων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἤτοι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν προσώπων ἐχόντων, ὅσον ἀνθρωπίνως δυνατὸν, τέλειον τὸν τύπον, ἢ τὴν μορφὴν, ἣν θὰ ὀφείλουσι οἱ ὑπὸ αὐτῶν μορφούμενοι. Τὰ πρόσωπα ταῦτα, εἰς ἃ ἡ κοινωνία ἀναθίθησι τοιοῦτον σπουδαῖον, μέγα καὶ ἱερὸν ἔργον ὀνομάζονται παιδαγωγοί, ἢ διδάσκαλοι καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς πρώτης συλλαβῆς, χάριν συντομίας ἴσως —ἵνα μὴ εἴπωμεν περιφρονητικῶς— δασκαλοι. Ὁ ἐκλεκτὸς τῆς κοινωνίας οὗτος ἄνθρωπος, ὁ εἰς τὸ στόμα των χυδαίων **δάσκαλος**, εἶνει ὁ κυριώτερος τῆς ἀγωγῆς παράγων ὡς δύναται τις νὰ νοήσῃ, ἂν λάβῃ πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἄρα, ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπον, ἐπαναλαμβάνω δὲ καὶ σήμερον, πρέπει νὰ ᾖ τέλειος τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῶν ἀρετῶν, 2. ἀναλαμβάνει ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ διεγείρῃ καὶ ἐνισχύσῃ ἢ ἐμβάλῃ ἐν τῷ παιδευομένῳ, ἤτοι πρέπει νὰ ᾖ τύπος εὐσεβείας, τιμιότητος, ἀγαθότητος, ἀγπραπείας γενναιότητος, κοσμιότητος, ἐν μιᾷ λέξει τελειότητος.

(Ἀκολουθεῖ).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστᾶται γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Ἀκανθοῦ διαθέσιμα πρὸς πώλησιν, πλέον τῶν 1500 Χαλεπικῶν κανταρίων Χαρούπια ἅτινα εἰσὶν ἀπηλλαγμένα πάσης ἐμπορικῆς ὑποχρεώσεως. Εἰδοποιοῦνται ὅθεν οἱ ἔμποροι τοῦ εἴδους τούτου ὅτι ταῦτα πωλῆθήσονται περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου.

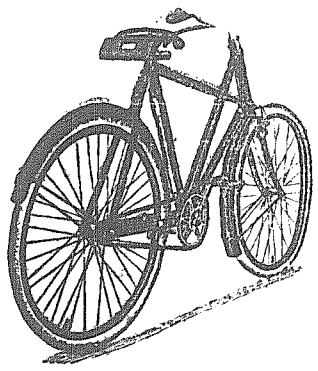

ΠΟΔΗΛΑΤΑ

ΔΙΚΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ·

Γνωστοποιῶ εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου ὅτι τελευταίως μετεκόμισα ἐξ Ἀγγλίας ποδήλατα διαφόρων ποιοτήτων καὶ τὰ ὁποῖα πωλῶ εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικάς.

Πληρωμαὶ εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε κατὰ δόσεις πρὸς 2 σελλίνια τὴν ἑβδομάδα ἢ πρὸς 8 σελλίνια τὸν μῆνα καὶ ἴχωρὶς οὐδεμίαν προκαταβολήν.

Ἔχω μεγάλην ποικιλίαν ἐξαρτημάτων καὶ ἀναλαμβάνω πᾶσαν διόρθωσιν ποδηλάτων ἀντὶ πληρωμῶν.

Ποδήλατα ἔχω καὶ διὰ ἐνοικίασιν.

Τὸ κατάστημά μου εὑρίσκεται ἐν τῇ Κεντρικῇ ὁδῷ ἐναντι τοῦ γνωστοῦ καφενείου τοῦ κ. Θωμᾶ Γεωργιάδου.

CRÈME SIMON

Ὡς τὸ γνωστὸν ἀπέναντι ΣΗΜΑ

Ἡ ὡραιότης δὲν ἀποκτᾶται, διὸ πρέπει τις νὰ μάθῃ νὰ διατηρῇ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἔχει.

Μὴ ἀλείφετε τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας παρὰ διὰ τῆς πραγματικῆς CRÈME SIMON, ἥτις εἶνε γνωστὴ καὶ διάδεδομένη ἀνὰ τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ 1860.

**Αἱ ἄλλαι σκευασίαι δὲν εἶναι παρὰ ἀπομιμήσεις τῆς CREME SIMON, ἥτις ἀληθῶς ἐμπεριέχει ὅλα τὰ συστατικὰ τῆς ὑγιεινῆς, ἐντελῶς ἀπαλλαγμένα λιπαρ